

TURNUL DE VEGHERE

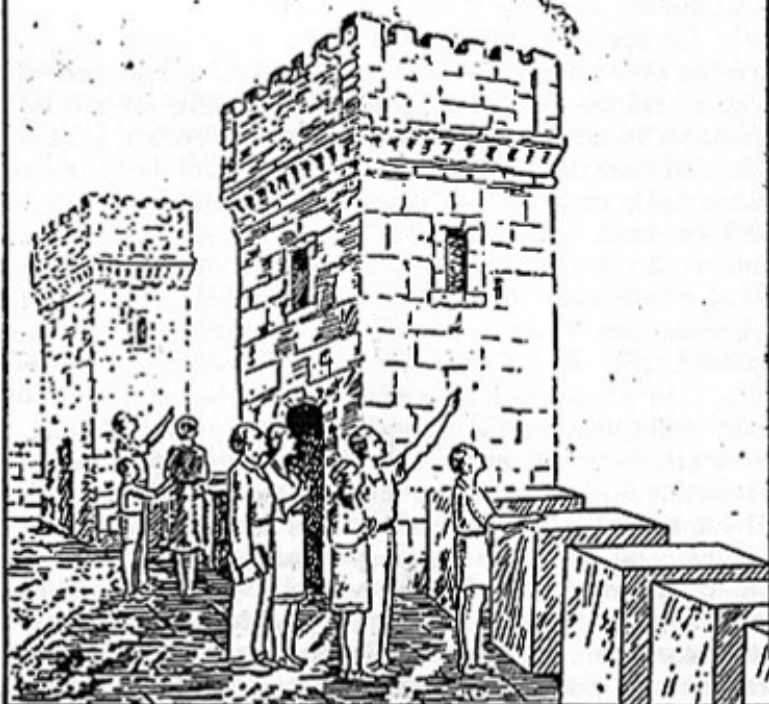
Vestitorul
Impărăției lui Jehova

ANUL XXIV BILUNAR No. 22

15 Noiembrie 1946

CONȚINUTUL

Vestitorul păcii și al mântuirii	3
Opoziție față de vestire	4
Vestile bune ale Vestitorului	5
Facerea de cunoscut a numelui Său	8
Vestitorul apare	9
Dăstrați-vă liberi pentru lucrarea de vestire	11
Bucuria eliberării	13
„Ja amiate și pleacă urechea”	13
„Nu te teme”	14
„Trezește-te braț ei lui Jehova”	14
Mângâiere și ocrotire poporul Său	15
Scoală-te Ierusalime	16
Acum vine rândul dușmanului să bea	2

Apare biunar în Editura:
ASOCIAȚIEI MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMANIA

Persoană juridică morală

București 2, Str. Basarabla No. 38.

Redactată și publicată de către:

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY

117 Adams Street — Brooklyn 1, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

N. H. KNORR, Președinte W. E. VAN AMBURGH, Secretar

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova; și mare va fi
pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13.*

(Urmare din pag. 16)

nimeni altul ca să-i elibereze și astfel să-i mângăie. Mănia Sa trecu când El văzu căința și străduința lor de a se reîntoarce la El și la serviciul Impărăției. Deaceea El îi invită să se scoale și să stea în picioare ca oameni liberi și să meargă în acțiune. „Trezește-te, trezește-te! Scoală-te, Ierusalime, care ai băut din mâna lui Iehova potirul mâniei Lui, care ai băut, ai sorbit până în fund potirul amețeli! Căci nu este niciunul care să- câlăuzească, din toți copiii pe cari i-a născut, nu este niciunul, care să-l ia de mână din toți copiii pe cari i-a crescut. Amândouă aceste lucruri și s'au întâmplat: — dar cine te va plânge? — pustiirea și dărâpănarea, foamea și sabia. Cum să te mângâi Eu? Fiii tăi, leșinați, zăceau în toate colțurile ulițelor, ca cerbul într'un laț, plini de mânia lui Iehova, și de mustrarea Dumnezeului tău”. — *Isa. 51:17-20, Am. Stan. Ver.*

ACUM VINE RÂNDUL DUȘMANULUI SĂ BEA

43 In 1919, prin puterea spiritului lui Iehova pe care El îl vărsă, martorii Săi începură să iasă afară din situațiunea descrisă mai sus a disgrăției Sale. Acum, într'un paragraf final (*Isaia 51:21-23*), El descrie în mod profetic ceea ce istoria scrisă arată că a avut loc dela și după 1919: „Deaceea, nenorocitul, beat ce ești, dar nu din vin, ascultă: Așa vorbește Domnul Iehova, și Dumnezeul tău, care apără pe poporul Lui: Iată că îți tau din mână potirul amețelii, potirul mâniei Mele, ca să nu mai bei din el! Și îl voi pune în mâna asupritorilor tăi, cari îți ziceau: Îndoiaie-te, ca să trecem peste tine! Îți făceați atunci spinarea ca un pământ, și ca o uliță pentru trecători”. — *Am. Stan. Ver.*

44 Cuvintele de mai sus ale lui Iehova, sună în urechile rămășiței a cărei mamă este „Ierusalimul care este de sus”. Acum, după aproape treizeci de ani de experiențe, ei știu că El a fost credincios cuvântului Său. Dar cineva ar putea să întrebe: Nu ar desmînți cuvintele citate mai sus, acele teribile experiențe ale Martorilor lui Iehova în decursul agresiunilor Nazi-Fascisto-Vaticane dintre anii 1933—1945? Nu; pentru că Iehova Dumnezeu nu era „mănos” pe rămășița Sa și pe însoțitorii lor de bine, în decursul acelor ani de persecuțiune violentă a poporului Său. Permițând aceasta, el nu a pus în mâna lor potirul băuturii amețitoare sub ferocitatea dușmanului și să-i facă să bea potirul mâniei Sale. După ce apără cauza rămășiței Sale devotate, întrucât a eliberat-o din robia

dușmanului dela și după 1919, El declară că ea nu trebuie să bea din nou dintr'un asemenea potir dela El. Și ea nu îl bău din nou, nu, nici în decursul anilor 1933—1945.

45 Pentru ce nu? Deoarece în acest caz ei plăcură Domnului Dumnezeu întrucât au luptat cu bărbăție pentru libertatea și dreptul lor de a I se închina Lui, așa după cum este prescris și poruncit în sfântul Său cuvânt, ținând astfel tare la integritatea lor față de El. Ei nu se aplecară, ca în 1918, în subordonare josnică când autoritățile națiunilor lumești, Naziste, Fasciste sau democratice, le ziseră: „Îndoiaie-te, ca să trecem peste tine!” In acest timp ei nu-și întinseră trupurile lor una cu pământul și ca o uliță pe care dușmanii lui Iehova să treacă peste ei și să alerge neîmpiedecați spre nimicirea închinării lui Iehova de pe pământ și spre amușirea Evangheliei Impărăției pe care El poruncește să fie predicată la toate națiunile spre mărturie. In acest timp ei nu lăsară ca frica de om să-i prindă într'o plasă întocmai ca un animal sălbatec prins în cursă sau o antilopă fugară; dar fără cuvinte schimonosite ei declarară: „Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni.”

46 Dela 1928 încoace spiritul lui Dumnezeu le descoperise că „autoritățile înalte”, cărora fiecare suflet creștin trebuie să fie supus, nu sunt autoritățile domnitoare ale acestei lumi, ci sunt pentru vecie Iehova Dumnezeu și Christos Isus, „Comandantul Său al popoarelor”. (*Rom. 13:1; Turnul de Veghere 1 și 15 Iunie 1929*). In această cunoștință ei stătură neclintii pentru adevărata închinare, închinarea lui Iehova. Tocmai din această cauză ei nu fură de acord sau nu lucrară în armonie cu planurile națiunilor pentru dominație mondială prin mijloacele „uriciunii pustirii” lor lumești, Martorii lui Iehova nu încetară să-L servească pe El sau să oprească împlinirea ordinațiunii lor dela El de a predica. Deaceea Atotputernicul Dumnezeu a ocrotit pe „poporul Său cunsacrat pentru numele Său” până astăzi. El a susținut dreptul și organizațiunea lor de a-L servi pe El mai departe.

47 Ce fac națiunile lumești atât de nebune și de furioase pe Martorii lui Iehova, este că El a luat potirul amar al mâniei Sale și disgrăția din mâinile lor și l-a pus acum în mâinile puterilor politice, comerciale și religioase ale acestei lumi. Intocmai ca profetul Ieremia cu mult timp înainte, tot așa acum, Martorii lui Iehova declară cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și notifică națiunilor că ele trebuie să bea potirul plin, cu drojdie cu tot, al mâniei arzătoare a Dumnezeului Celui Prea Înalt în bătălia care se apropie a Armagedonului. (*Ieremia, capitolul 25*). Exact o asemenea declarațiune a mesajului Său al judecării împotriva lor este acum un potir amar, amețitor, pentru puterile lumești persecutătoare, pe care trebuie să-l bea. Dar declarațiunea continuă a Martorilor lui Iehova a zilei mâniei Sale silește acele puteri lumești să-l bea. In acelaș timp, nédându-se înapoi de dinaintea certitudinii opozițiunilor și persecuțiunilor viitoare, poporul Său devotat continuă să se bucure în justificarea lui Iehova și mântuirea Sa. In mod mult mai triumfător acum ca oricând înainte, trâmbează ei invitațiunea Sa popoarelor tuturor naționalităților: „Veseleți-vă națiuni, împreună cu poporul Său”. — *Rom. 15:10, Roth.; Deut. 32:43.*

45. Pentru ce nu-l fece El acum să bea un asemenea potir din nou?

46. Ce adevărul vital descoperă în chestiune? și pentru ce a ocrotit și protejat?

47. a) Cum sunt națiunile viliie acum să bea din potirul amar? b) In acelaș timp ce face poporul lui Iehova?

43. Când leșină et dta disgrăția Sa, și cum asigără El pe poporul Său în ce priveste dușmanii lor?

44. Pentru ce nu desmînțesc experiențele Martorilor lui Iehova din decursul anilor 1933—1945 acele cuvinte?

VESTITORUL PACII ȘI AI MÂNTUIRII

„Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: Dumnezeuul tău împărățește”. (Isa. 52: 7).

IEHOVA este cel mai mare vestitor dintre toți. Informațiunea pe care El o dă spre publicare, este cea mai importantă și cea mai bună dintre știri astăzi. (Toate persoanele, cari cercetează după motive bune, sănătoase, spre a fi vesele și spre a se bucura în mijlocul acestui cel mai deprimabil timp al istoriei mondiale, vor fi nevoite, în cele din urmă, să se întoarcă la El, singurul Izvor al veștilor bune.) Adevărul cuvântului Său publicat triumfă peste orice eroare care circulă în lungul și în largul acestui pământ.

² În ciuda tuturor agențiilor religioase și lumești pentru sabotarea, cenzurarea și asuprirea adevărului pe care poporul ar trebui să-l cunoască pentru pacea și mântuirea lui, veștile bune ale lui Iehova continuă să-și facă drum. Pentru publicitatea știrilor Sale pe care le face de cunoscut nu necesită și nu găsește indispensabil să folosească ecranul cinematografic, marile zăre și reviste, întinsele rețele de radio, și agenții strângătoare de știri de pe tot globul, toate sub proprietatea și controlul comercial sau guvernamental și toate cu gelozie veghiate și păzite de către Ierarhia Romano-Catolică. Pentru răspândirea veștilor Sale bune are propriile sale mijloace de publicare exclusive, cari sunt cele mai efective în atingerea cât mai multor persoane, după plăcere. El are propria Sa organizațiune de editură și propria Sa ceată de vestitori. Șeful cărora este propriul Său Fiul, „Martorul credincios și adevărat”, Christos Isus. Acesta unul conduce. Împreună-vestitorii Săi îl urmează.)

³ Cine este mai binevenit decât un purtător de vești bune? „Cuvintele prietenoase sunt ca un fagur de miere, dulci pentru suflet și sănătoase pentru oase”. „Un sol credincios este sănătos”. (Prov. 16:24; 13:17). Astfel este Solul principal al lui Iehova. El este preumbrit în toată frumusețea firei Sale doritoare și a bineprimirii în versetele sus citate din capitolul cincizeci și doi a lui Isaia. Acest vestitor principal este zugrăvit în modul cum apare El sincerilor căutători ai păcii și ai mântuirii în această zi chinuită. Cât de veseli sunt ei că Iehova Dumnezeu L-a trimis. (Nici odată nu era un timp mai bun pentru Iehova ca să trimită veștile bune prin El, decât dela și după 1918. Și din acel an veștile au crescut mai bine în tot timpul până în 1946, când lumina adevărului s'a mărit în strălucire.)

⁴ Anul 1918 văzu încheierea Războiului Mondial I cu o victorie militară aliată. El văzu deasemenea adevărul zdrobit și călcat în picioare. Dar adevărul a fost ridicat din nou! „Ce este adevărul?” este o chestiune care poate fi pusă tot așa de bine acum ca și aceea pusă de Pilat din Pont prima dată lui Isus. (Adevărul sunt veștile bune cari emană dela Domnul Dumnezeu în ciuda dușmanilor cari încearcă să-l denatureze, să-l schimbe, să-l asuprească și să-l nimicească. Admiterea lui Isus către Dumnezeu: „Cuvântul Tău este adevăr”, dovedește că adevărul este

conținut în Sfintele Scripturi ale lui Dumnezeu, Sfânta Biblie. Tot adevărul Bibliei se învârtăște împrejurul celei mai mari doctrine sau învățături a ei, anume, aceea a Împărăției lui Dumnezeu prin Fiul Său Christos Isus, deoarece prin această Împărăție suveranitatea universală a lui Iehova și bunul Său nume va fi justificat pe vecie. De aceea primul scop pentru care Iehova Dumnezeu trimise pe Fiul Său în lume fu să fie un vestitor al acestui adevăr. Acest fapt îl stabilă Pilat din Pont când întrebă pe Isus: „Dar un Rege totuși ești?” „Cu siguranță”, răspunse Isus, „Eu sunt un Rege. Eu pentru aceasta M'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”. (Ioan 18:37; Moffatt.) „Creștinătatea”, cu națiunile și împărățiile ei se încurcă în războiul total în decursul anilor 1914-1918, și nu voră să asculte de glasul Său exprimat prin împreună-vestitorii Săi credincioși. De aceea ca dădu ascultare povăzitorilor ei religioși și călcă în picioare adevărul Împărăției în 1918.)

⁵ (Războiul Mondial I fu în sine o răscolare a națiunilor împotriva Împărăției Atotputernicului Dumnezeu Iehova, a cărui Împărăție trebuia să fie instalată la sfârșitul „timpurilor Păgănilor” în 1914 și să-și întindă suveranitatea Sa universală peste acest pământ rebel. Cu vreo patruzeci de ani înainte de acea dată, Martorii lui Iehova vestiseră în mod liber mesajul despre sfârșitul timpurilor Păgănilor în 1914. Dar „creștinătatea” refuză să mulțumească lui D-zeu pentru că și-a luat puterea Sa legitimă în acel an și a început domnia Sa suverană prin Fiul Său Isus Christos. De fapt, națiunile „creștinătății” se mâniară în disprețul acelui fapt întrucât se aruncară într'un război total pentru dominația pământului.) Contrastul dintre mulțumirea și mânia cari fură arătate în 1914 fu preumbrită profetic în Apoc. 11:15-18, unde sunt raportate în aceste cuvinte: „Ingerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s'au auzit glasuri puternice, cari ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Christosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor”. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cari stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s'au aruncat cu fețele la pământ, și s'au închinat lui Dumnezeu, „Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplățești pe robii Tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” — Moffatt.

⁶ (Mânia lor atunci era asemănătoare aceleia a națiunilor Păgâne în pământul promis pe vremea când domnia peste împărăția lui Israel trecu din mâinile lui Saul și a casei sașe și David, păstorul din Betleem, deveni rege în Ierusalim ca servul lui Iehova.)

⁷ Citadela Sionului se găsea în orașul Ierusalim. Regele David o făcu să fie locul tronului Său și așternutul picioarelor sale. Filistenii se temeau că suveranitatea teo-

1. Pentru ce sunt obligați acela cari castă bune motive pentru veselie și bucurie, să se întoarcă la Iehova pentru știri?

2. Pentru ce bunele Sale știri conlucă să străbată înainte, în dovedirea că El este un Vestitor Independent și de sine stătător?

3. Ce fel de purtător de știri este preumbrit Christos Isus și fi? și pentru ce este această știri mai ales dela 1918?

4. a) Ce este adevărul, și unde este el găsit? b) Pentru ce veni Isus pe pământ, și pentru ce nu ascultă „creștinătatea” glasul Său în 1918?

5. Ce cale apocă „creștinătatea” făcă de Împărăția lui Dumnezeu în 1914? și ce se făcu comparată alitudinea ei în Apocalipsa 11?

6, 7. Asemănătoare cărei mântii din zilele lui David arătară să fie comparată a lor? și ce alitudine luă Iehova față de asemenea mântii?

cratică a lui Iehova se va întinde asupra lor prin regele Său Uns David. (Astfel ei se mâniază împotriva lui în două mari ofensiv. Iehova Dumnezeu răsede de răscoalele lor ușurate ce și aduse pe Filistenii sub picioarele regelui Său întrucât îi înfrânse în mod miraculos. „Cel ce șade în ceruri râde, Domnul își bate joc de ei. Apoi în mânia Lui, le vorbește, și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând: Totuș, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt.” — Ps. 2:4-6; 2 Sam. 5:4-25.)

* S'on, muntele unde David ca regele uns al lui Iehova domni cu tremii de ani înainte, fu un tip. El simboliza Organizațiunea principală a lui Iehova în ceruri, unde El intronă pe Christos Isus ca Rege activ în 1914, să domnească în mijlocul tuturor dușmanilor Săi. Printr'o astfel de instalare a Regelui Său Uns în capitala unversului la încheierea timpurilor Păgănilor în 1914, Iehova Dumnezeu luă puterea Sa peste acest pământ care-i aparține Lui, putere prin care va guverna noua lume a dreptății. Acestea sunt veștile cari ar trebui făcute lini principale în toate publicațiunile în 1914 și după aceea, deoarece toate celelalte evenimente de interes mondial sunt numai fenomene însoțitoare a stabilirii lui Dumnezeu a Guvernului Său teocratic în S'on. (Aceste vești cântăresc mai mult decât toate celelalte vești în importanță și le pune în umbră pe acestea deoarece domnia teocratică prin Christos Isus în Sion înseamnă că El va șterge, în scurt timp acum, toți dușmanii a căreia este drept și bine și va aduce pe pământ pace și mântuire vecinică tuturor „oamenilor de bine”. Fie ca toți aceștia să b'neprimească veștile bune!)

OPOZIȚIE FAȚĂ DE VESTIRE

* Mai curând decât să salute asemenea vești cu bucurie și mulțumire, națiunile războinice ale „creștinătății” se întoarseră în mânia lor împotriva acelor cari vesteau aceste vești de bucurie, anume, poporul consacrat al lui Iehova, urmașii Regelui Său domnitor, Christos Isus. Acești vestitori, dela fondarea lui Watch Tower Bible and Tract Society în 1884, folosiră această corporațiune legală ca agentul sau instrumentul lor în publicarea mesajului Împărăției. Pentru acest motiv Martorii lui Iehova de peste tot pământul folosesc publicațiunile lui Watchtower pentru proclamarea mesajului Împărăției. Pentru același motiv națiunile mândre ale „creștinătății” în decursul primului lor războiu total împotriva domniei lui Iehova prin Christos Isus, au interzis publicațiunile lui Watchtower și au declarat ilegală distribuția lor.

10. Națiunile deasemenea își pleacă urechea spre acuzele false ale preoțimeii religioase că vestitorii lui Iehova ai Împărăției ar fi fost răsvrățiți și ar fi pus obstacole în eforturile de războiu ale națiunilor. (Astfel națiunile și preoțimea religioasă cooperară într'o persecuțiune premeditată a vestitorilor Împărăției. Mulți, inclusiv funcționarii conducători ai Soc. Watch Tower, fură arestați sub falsele acuzațiuni ale dușmanului și de către judecătorii preocupați. Unii fură uciși. În unele regiuni violența mitocană a fost atârnată împotriva lor, iar convenita protecție a legii împotriva acestora le-a fost refuzată. Casele fură ilegal percheziționate și jăfuite. Adunările creștine ale poporului lui Iehova pentru închinare și studiu biblic fură disolvate și interzise. Chiar și Bibliile fură confiscate.

Mai rău încă, unii cari fură asociați cu ei și cari mărturiseau a fi copii consacrați ai lui Dumnezeu deveniră trădători ai fraților lor și jucară rolul lui Iuda la vinderea fraților lor autorităților persecutătoare; ei deasemenea încercară să târască ucenici după ei și să cauzeze o rupe-re a organizațiunii.)

11. Astfel credincioșii consacrați ai lui Iehova îndurară implinirea prezicerii lui Isus cu privire la ei la sfârșitul acestei lumi, anume „Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omori; și veți fi URĂȚI DE TOAT NAȚIUNILE pentru numele Meu. Atunci mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit”. — Mat. 24:9-13.)

12. Călcarea în picioare a vestitorilor adevărului fu prezisă în versetele de introducere ale capitolului unsprezece din Apocalips, unde scriitorul, apostolul Ioan, zice: „Apoi mi s'a dat o trestie asemenea unei prăjini, și mi s'a z'is: Scoală-te și măsoară templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. Dar curtea de afară a templului lasă o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, cari vor călca în picioare sfânta cetate patruzeci și două de luni”. (Apoc. 11:1,2, Am. Stan. Ver.). În vremurile vechi „sfânta cetate” care avea templu pentru închinătorii lui Iehova era Ierusalimul sau Sionul. Fără îndoială, Sionul creșc, sau „Ierusalimul care este de sus”, nu poate fi călcat în picioare de către națiunile Păgâne de pe pământ. (Deaceia „sfânta cetate” pe care dușmanii o călcară în picioare patruzeci și două de luni, sau trei ani și jumătate, trebuie să se refere la creștinii credincioși de pe pământ cari sunt „copiii” cerescului Ierusalim. Ei sunt aspiranți pentru un loc în Împărăția cerească, și spiritul lui Iehova Dumnezeu locuiește în ei ca într'un templu sfânt. Deaceia apostolul Pavel le scrie, zicând: „Dar Ierusalimul cel de sus este liber; și el este mama noastră. Deaceia, fraților, noi nu suntem copiii celor roabe, ci ai femeii libere”. (Gal. 4:26, 31). Asemenea închinătorii ai lui Iehova fură aceia pe cari istoria anilor 1914—1918 îi arată că fură persecutați și călcați în picioare de către națiunile lumesti.

13. (Aceeasi păgână călcare în picioare a reprezentanților pământești ai „Ierusalimului care este de sus” fu prezisă de către Zaharia în aceste cuvinte: „Iată, vine ziua lui Iehova, când prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău. Atunci voi strânge TOATE NEAMURILE la războiu împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jăfuite, și femeile batjocurate; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate”. — Zah. 14:1, 2, Am. Stan. Ver.

14. În anul următor, punctul culminant al atacului de mai sus, funcționarii arestați ai Societății Watch Tower fură eliberați din închisoare, la 26 Martie 1919, înainte de a fi achitați de toate falsele acuze prin casarea sentinței dată împotriva lor de către Curtea Federală a Statelor Unite. Eșind afară, ei găsiră pe Martorii devotați ai lui Iehova într'o situație într'adevăr călcați în picioare, și zăcând în pulbere. Ei zăcuseră acolo tot timpul sūpu-

10, 11. Cum au cooperat națiunile și preoțimea atunci în continuarea persecuțiilor și în împlinirea cărei preziceri a lui Isus?

12. Sub ce simboluri fu prezisă călcarea în picioare a vestitorilor adevărului în Apocalipsa 11:1, 2?

13. În ce limbă simbolică fu această călcare în picioare prezisă deasemenea în Zaharia 14:1, 2?

14. Când fură eliberați funcționarii lui Watch Tower și la ce stare găsiră ei pe poporul consacrat al lui Iehova?

8. Ce știri ar fi trebuit să fi fost făcute lini principale în toate publicațiunile în 1914 și pentru ce?

9. Împotriva cui se ridică „creștinătatea” atunci mândrească și pentru ce interzis ca publicațiunile lui Watchtower?

nându-se fără o luptă adevărată împotriva violării dreptului lor de închinare ca închinători ai Domnului Dumnezeu Cel Prea Înalt. Ei fură supuși la aceasta deoarece acceptară interpretarea religioasă a „creștinătății” că autoritățile guvernatoare ale acestei lumi sunt „înaltele autorități” cărora fiecare creștin ar trebui să fie supus de teama săbiei. — Vezi Romani 13:1-4.

¹⁵ Această stare de supunere nu li se întâmplă acelor de pe pământ cari sunt reprezentanții Sionului ceresc și copii ai Ierusalimului care este de sus. Mai ales nu, după ce Iehova Dumnezeu întemeiasă Impărăția și ridicase pe Fiul Său Christos Isus la regalitatea activă în principala Sa organizație Sion. Mai mult decât atât, prima faptă a acestui Guvern teocratic fu să execute „războiul în cer” împotriva lui Satan și a tuturor demonilor săi și să-i arunce jos pe acest pământ făcându-i astfel așternut picioarelor Regelui domnitor al lui Iehova, Christos Isus. Scripturile și faptele arată că aceasta fu împlinit la timpul când Războiul Mondial I se sfârși în 1918. (Apoc. 12:7-14; Ps. 110:1, 2). Nu era prin urmare timp pentru rămășița urmașilor lui Christos să recunoască autoritățile lumesti ale organizației lui Satan ca fiind „înaltele autorități”. Nu era timp să fie supuși lor dacă ele împiedecau vestirea domniei lui Iehova, care începu în 1914 d. Chr. Prin urmare, după eliberarea funcționarilor Societății Watch Tower din închisoare în 1919, Iehova Dumnezeu prin Regele Său în templu, începu să trimită chemarea în împlinirea următoarei profeții, din Isaia 52:1, 2: „Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te în podoaba ta Sioane! Pune-ți hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfântă! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat. Scutură-ți țărâna de pe tine, scoală-te, și șezi pe tronul tău (și șezi în capul oaselor, trad. românească), Ierusalime! Desleagă-ți legăturile dela gât, fiică, roabă a Sionului”. — Am. Stan. Ver.

¹⁶ Pe vremea în discuțiune, rămășița de pe pământ a organizației lui Iehova era simbolizată prin Sion și Ierusalim, dar ea era în stare asemănătoare aceleia a Sionului și Ierusalimului pământesc de altădată în 537 în. Chr. Aceasta era când Regele Cir începu primul său an de domnie ca învingător al nelegiuitului Babilon și ca rege al Imperiului Medo-Persan. În acel an Sionul, sau Ierusalimul, cari fuseseră nimicite de către Regele Nabucodonosor al Bablonului în anul 607 în. Chr., împlinise șaptezeci de ani de ședere în pustiire și ruini. Ce privire avea ea! Ea nu era mai mult cetatea regală, în care regi și seminișii lui Iuda să fi șezut pe tron și să fi domnit ca

reprezentanți teocratici ai lui Iehova. Ea era acum o cetate roabă, zăcând ruinată în pulbere în care netăiații împrejur și necurații agresori Babilonieni o forțaseră, spre ocara Dumnezeului ei. Acolo se tăvălea ea în noroiu, despuiată de frumusețea ei regală teocratică, cu legăturile robiei împrejurul gâtului ei. Ea zăcea în slăbiciune, neputință, deoarece toți copiii ei fuseseră duși în robie în Babilon și toate teritoriile peste cari domnise zăceau pustiite, fără om sau animal domestic. (Ier. 26:9; 32:43; 33:10, 12; 35:8-13). Singură puterea Dumnezeului ei, Iehova, putea să o elibereze și să o restabilească din nou. Puterea Sa făcu aceasta, la timpul hotărât, după cum promisese. (2 Cron. 36:17-23). Înaintând spre aceasta, Iehova exprimă mânia Sa împotriva asupritorilor Ierusalimului. El pricinui căderea puternicului Imperiu babilonian prin oștile unite ale Regelui Dariu din Media, și ale nepotului său Cir din Persia, încă în anul 539 în. Chr.

¹⁷ Dar Ierusalimul fu încă lăsat să zacă pustiit în pulbere, inactiv ca în somnul morții. În anul al șaptezecilea al pustiirii lui, în anul 537 în. Chr., Cir Persianul urmă unchiului său Dariu la tronul victoriosului imperiu. Atunci începu Dumnezeu să aducă la îndeplinire bunele Sale făgăduințe de a reinvia și restaura Ierusalimul sau Sionul. Notează, te rog, că toate acestea se concentrară în jurul închinării lui Iehova Dumnezeu în templul Său; pentru că El făcu pe Regele Cir să publice un decret pentru reclădirea templului lui Iehova pe vechiul loc în Ierusalim. Cir invită pe Evreii credincioși să se întoarcă în țara lor natală pentru reclădirea templului și restaurarea închinării lui Iehova acolo. O rămășiță de închinători credincioși ai lui Iehova Dumnezeu se întoarseră și întreprinseră restaurarea templului. Astfel restaurarea Sionului sau Ierusalimului începu cu reinvierea și reclădirea închinării Dumnezeului lui. — Ezra 1:1-6.

¹⁸ Iehova Dumnezeu se întoarse cu favoare spre Sion și-l resetornici pentru propriul Său nume și pentru justificarea bunului Său cuvânt al făgăduinței. Prin harul divin Sionul sau Ierusalimul se ridică din starea lui injosită în pulbere. Ea deveni cetatea despre care Christos Isus zise: „Ea este cetatea mare a lui Rege”. (Mat. 5:35). Această restaurare a organizației teocratice a lui Iehova deveni cunoscută în public în întreaga lume veche. Împlinirea acestei întâmplări profetice în acest al douăzeci-lea veac, trebuie asemenea să fie vestită în întreaga această lume modernă, pentru că el este mesajul care ascunde în sine curând realizarea a păcii și mântuirii vecinice.

17. Când și cum începu reinvierea și restaurarea Ierusalimului?

18. Ce deveni atunci cunoscut în public în întreaga lume veche, și ce promisiuni făcuse Dumnezeu?

(Watchtower din 1 Februarie 1946)

VEȘTILE BUNE ALE VESTITORULUI

RESTAURAREA Ierusalimului dela și după 537 în. Chr. fu o întâmplare de o asemenea importanță încât știrile despre ea fură păstrate în istoria seculară și sacră. Dar aceea fu numai o icoană în miniatură a complotului și finalei împliniri a profeției lui Isaia 52:1. Această împlinire modernă nu vine prin mijlocirea mișcării Sioniste Evrești, nici nu se referă aceasta la vechiul Ierusalim pământesc în Palestina, acum sub mandat britanic și

socotit ca un oraș sfânt de către Mahomedani, Catolici, Protestanți și Evreii. (Împlinirea se referea la rămășița loială a închinătorilor lui Iehova cari suferiră, din mâinile „creștinătății” în decursul Războiului Mondial I, anticipa pustiirea a vechiului Ierusalim.) Rămășița lui Iehova sunt copiii „Ierusalimului care este de sus” și care este „mama” lor a tuturor. Ei sunt urmașii consacrați ai Regelui lui Iehova care domnește pe cerescul Munte Sion. (Gal. 4:26; Apoc. 14:1-4). Starea lor de pustiire veni în 1918, după cum fu arătat în articolul precedent, deoa-

1. Asupra cui se potrivește împlinirea modernă a restaurării Ierusalimului? și pentru ce este aceasta necesară?

rece atraseră mâna lui Dumnezeu asupra lor întrucât neglijară să vestească cu îndrăzneală domnia Regelui Sionului și să mențină cu credincioșie închinarea lui Iehova în templul Său în decursul Războiului Mondial I.

² În 1918 Regele Christos Isus, care fu preumbrat prin Regele Cir, veni la marele templu spiritual al lui Iehova pentru judecata „casei lui Dumnezeu”. El veni pentru ca să curățească afară pe cei necredincioși și necurați, lăsând o rămășiță purificată. (Mal. 3:1-3) Puternicul rege nevăzut al Babilonului Satan Diavolul, fusese prăbușit atunci din ceruri și făcut așternut picioarelor Marelui Cir, Christos Isus. Nu mai era deci mai mult un aranjament drept pentru rămășița ca reprezentanți ai Regelui Sionului ca să zacă în captivitatea organizației babilonice a religiei, comerțului și politicei. Timpul pentru reînvierea și restatornicirea închinării lui Iehova pe pământ, în templul Său unde-și pusese numele, era aci. Astfel, adresându-se rămășiței credincioase de pe pământ ținută în robia babilonică până în anul 1919 d. Chr., Iehova Dumnezeu strigă: „Trezește-te, trezește-te! îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! Pune-ți hainele de sărbătoare. Ierusalime, cetate sfântă!” (Isa. 52-1). Acea irezistibilă poruncă înseamnă că El ordonase ca organizația teocratică văzută a lui Iehova de pe pământ să se ridice din nou.

³ Pentru ca aceasta să aibă loc a fost de lipsă ca rămășița Sionului, copiii „Ierusalimului care este de sus”, să se scoale din inactivitatea lor asemănătoare morții sub călcăiul Babilonului, organizația mondială a lui Satan. Ei trebuie să se rupă din robia lor și să se întoarcă la activitatea organizată ca organizație teocratică a lui Iehova care nu cunoaște nici o robie Babilonului. Ei trebuie să fie tari în Dumnezeu lor. Frica de oameni, mai ales frica datorită acceptării neadevărului religios ca autoritățile lumești babilonice sunt „înaltele autorități” cari poruncesc de drept creștinilor supunere, îi jăfui de puterea lor de a înainta în închinarea lui Dumnezeu ca martori ai Săi. Teama de oameni care trage în cursă, și doctrinele și tradițiile slăbitoare ale religiei, trebuie toate să fie îndepărtate prin reexaminarea Bibliei și prin învățarea „adevărului prezent”, care aduce libertate. Prin hrănirea cu cuvântul lui Dumnezeu al adevărului, rămășița Sionului s'a îmbrăcat în putere spre a face lucrarea încredințată ei; astfel ea deveni tare. „Prin cunoștință va fi eliberat cel drept”. „Un om înțelept este tare; da, un om priceput își mărește puterea”. — Prov. 11:9; 24:5.

⁴ Ierusalimul din vechime era o cetate sfântă când regele lui domnea cu credincioșie față de Dumnezeu și nici o religie nu era permisă în împărăție. Ceeace-i dădea frumusețea asemenea hainelor de sărbătoare era indentificarea ei ca fiind cu totul devotată lui Iehova Dumnezeu și ca fiind cetatea unde El își pusese numele Său, stabilind acolo templul Său. Aceasta arată cum rămășița copiilor „Ierusalimului care este de sus” deveni o organizație sfântă dela și după 1919 și și-a pus hainele de sărbătoare. Aceasta fu prin ridicarea lor din starea lor inertă, dezorganizată și căutând să fie în mod exclusiv o organizație a servilor lui Iehova, cari sunt fără rezervă dedicați Lui și cari refuză să îndeplinească serviciu de sclavie organizației lumești babilonice. Ei tre-

bue să caute să fie în mod activ un „popor pentru numele Său”, numele lui Iehova, și spre a se indentifica pe ei înșiși ca martori ai Lui și ambasadori pentru Împărăția Sa acum întemeiată sub Christos. Astfel Ierusalimul, sau rămășița copiilor lui de pe pământ, își pune frumosele ei haine de indentificare. După ce servii oficiali ai Societății Watch Tower fură eliberați din nedreptele restricțiuni ale închisorii în 1919, rămășița se îndeletnici cu studiul întăritor al cuvântului lui Dumnezeu și în vestirea acelui cuvânt acelora cari au urechi de auzit. Ei se străduiră în mod cinstit să-și întărească organizația lor pentru serviciu și să o facă mai efectivă pentru darea celei mai puternice mărturii dată vreodată pentru numele și împărăția lui Iehova.

⁵ Acea cale de acțiune a copiilor Ierusalimului poate să fie luată cu deplină încredere. Pentru ce? Din cauza făgăduinței lui Iehova, care încă este valabilă în acest an 1946: „Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat”. (Isa. 52:1) Această făgăduință arată că Ierusalimul pământesc în Palestina nu poate să fie organizația înțeleasă aci; pentru că armatele invadatoare ale Păgânilor netăiați împrejur și necurați invadată din nou acea cetate pământescă, o făcură una cu pământul și o călcară în picioare în pulbere, în anul 70 d. Chr. Armatele Romane sub Titus o distruseră complectamente, treizecișapte de ani după ce ea lepădase pe cel mai mare Vestitor al lui Iehova, Christos Isus, și o dădură pe mâna executorilor. — Luca 19:41-46.

⁶ Deaceea adevărata și complectă împlinire a făgăduinței divine se aplică organizației teocratice a rămășiței lui Iehova. Ei sunt copiii Săi prin „femeia” Sa, și tăierea lor împrejur este „aceea a inimii”. (Rom. 2:29). Cei netăiați împrejur cari nu calcă mai mult în picioare, ca în 1918, organizația și să o facă inactivă în lucrarea lui Dumnezeu, sunt oamenii de lume babilonici ai „creștinătății”, Catolici și Protestanți. Cei necurați, cari nu mai avură mai mult vreo parte cu asemenea netăiați împrejur în astfel de schilodire a organizației lui Iehova de servi, sunt clasa lui Iuda, aceia cari mărturisiră consacrare lui Iehova Dumnezeu dar cari se schimbă în trădători și deveniră o clasă a „servului rău” și cari cooperară cu lumea necurată în atacurile împotriva rămășiței lui Iehova. Ei jucară rolul Edomiților din vechime, urmași ai lui Edom sau Esau. Esau, deși tăiat împrejur, se dovedi profan și necurat față de Dumnezeu întrucât disprețui dreptul de întâia naștere al legământului pe care Iehova îl făcu cu Abraam.

⁷ Să nu înțelegem greșit făgăduința lui Dumnezeu către rămășița Sionului și Ierusalimului. Ea nu este ca acești moderni netăiați împrejur și necurați nu vor mai ataca din nou și nu vor mai maltrata pe martorii Săi după 1918. Ei asaltară și încercară să piardă organizația martorilor Săi, în decursul cúlmei colaborării Nazi-Fascisto-Vaticane între anii 1933—1945. Deaceea făgăduința lui Iehova înseamnă că asemenea năvălitori netăiați împrejur, împreună cu necurata clasă a „servului rău” în înțelegere cu aceștia, niciodată nu va mai rupe din nou și nimici unitatea și organizația, precum și activitatea credincioasă a martorilor Săi de pe pământ. Rămășița, împreună cu însoțitorii ei de bine, nu sunt astăzi amețiți de grelele persecuțiuni și asalturi din partea re-

2. a) Ce se întâmplă în 1918, și ce schimbare se petrise în starea rămășiței?
b) Ce înseamnă strigarea lui Iehova de a se trezi?
3. Ce se cere rămășiței să facă pentru ca aceasta să aibă loc?
4. Cum deveni rămășița o organizație „sfântă” și cum și-a îmbrăcat Ierusalimul hainele de sărbătoare?

5. Din cauza cărei făgăduințe putea rămășița să facă aceasta cu încredere? și pentru ce nu se referă făgăduința la Ierusalimul pământesc?
6. Cine sunt înțeleși prin netăiați împrejur și necurați din făgăduință?
7. Cum ar trebui să înțelegem acea făgăduință? și ce ne arată aslăzi că această promisiune nu a fost călcată?

ligioniștilor și a aliaților lor în decursul războiului global tocmai terminat. Sionul sau Ierusalimul, ca reprezentat prin rămășiță, stă sus, treaz, activ și tare în lucrarea lui Dumnezeu. El își îmbracă frumoasele haine de sărbătoare, însemnându-l ca pe organizațiunea văzută a lui Dumnezeu pe care El a eliberat-o și ocrotit pentru măreția și serviciul Său.

⁸ Descriind mai departe dreapta atitudine pe care organizațiunea Sa văzută trebuie să o mențină pe pământ, Iehova zice: „Scutură-ți țărâna de pe tine, scoală-te, și șezi pe tronul tău, Ierusalime. Desleagă-ți legăturile dela gât, fiică, roabă a Sionului”. (Isa. 52:2, *Am. Stan. Ver.*). Pulberea preumbrește starea de a fi sub picioarele organizațiunii dușmanului care aruncă la pământ organizațiunea poporului consacrat al lui Dumnezeu și o luă în robie: pulberea însăși este uscată, fără valoare, aruncată asupra capului în timpuri de restriște, și este hrană potrivită numai aceluia Șarpe Vechiu, Diavolul, spre a o mușca în înfrângere. Din asemenea țărână porunci Iehova rămășiței Sale în 1919 să se scuture. Dumnezeu le trimise porunca aceasta prin Regele Său nou instalat, Mai Marele Cir, Christos Isus, pe care L intronă în 1914 și L trimise la templu în 1918.

⁹ Odinioară era potrivit pentru rămășiță să se jeluiaască în sac și cenușă pentru neglijența ei trecută în decursul Războiului Mondial I. (Totuș pulberea nu era locul convenit pentru ea să lărcezească mai mult, acum că „războiul în cer” fusese terminat și dumnezeii demoni ai acestei lumi babilonice fuseseră aruncați în pulbere sub picioarele lui Christos. Dușmanul fusese bătut cu propriile sale arme. Acum rămășiței îi fu poruncit să recunoască drepturile și libertatea ei date de Dumnezeu ca „servul Său credincios și înțelept” și să se scuture în mod energic de lucrurile uscate, fără valoare, nenutritoare triste ale organizațiunii Diavolului.) Rămășița nu ar trebui lăsată ca organizațiunea babilonică să o țină ocupată în asemenea lucruri aducătoare de moarte și departe de o parte dreaptă, respectabilă și liberă în serviciul lui Iehova.

¹⁰ „Scoală-te și șezi jos, O Ierusalime”, fu porunca regală a lui Iehova prin Mai Marele Său Cir. Aceasta nu înseamnă a te scula și apoi a șede din nou jos pe pământ, cu picioarele încrucișate după moda orientală. Ierusalimul, adică, rămășița copiilor lui de pe pământ, nu trebuie să șadă în pozițiunea inferioară a celor învinși, ci în scaunul înalt al învingătorului, pentru că Dumnezeul lui, prin Regele Său intronat, câștigase „războiul în cer” asupra dușmanilor babilonici. Porunca lui Iehova către el de a șede jos (românește, în capul oaselor), înseamnă, prin urmare, că el urma să ia loc într'un scaun sublim, și să se ridice la 'el printr'un scăunel mic pentru picioare.

¹¹ Biblia *The American Standard Version* redă cugetul potrivit când traduce ebraica spre a exprima cât mai complect ideea, când zice: „Scoală-te, șezi pe tronul tău, O Ierusalime”. Alți traducători moderni citesc ebraica în alt mod și o traduc după cum urmează: „Scoală-te, O robule Ierusalim”, astfel încât să balanseze expresia următoare, „O roabă fiică a Sionului”. (*An American*

Translation; Moffatt). „Șezi drept Ierusalime”. (*Trad. Românească, ediția de Iași 1874*). Dar oricare ar fi felul de citire original al profeției lui Isaia, porunca este că organizațiunea văzută a lui Iehova a rămășiței Sale, nu trebuie să zacă sau să șadă mai mult ca o roabă a acestei lumi babilonice și a religiei ei. Trebuie să se scoale și să-și ridice organizațiunea pe locul înalt al serviciului pe care Iehova l-a ordonat pentru rămășița Sa. Acea cale poate fi asemănătoare unei cetăți mărețe, libere și independente așezate pe Muntele Sion și care să nu poată fi ascunsă de ochii întregii lumi. Lumea, înainte de sfârșitul ei final în bătălia Armagedonului, trebuie să știe că Iehova Dumnezeu are o organizațiune văzută și că ea stă liberă și fără frică ca o martoră pentru El pe pământ. Membrii rămășiței Sale organizate șezând în Scaunul sublim ca ambasadori aprobați ai Impărăției lui Iehova, ocupă o poziție mai înaltă decât oricare dintre cele mai înalte personalități ale lumii Diavolului. Ei sunt prin urmare reprezentanți de drept ai Regelui Uns al lui Iehova care șade pe tronul Sionului cu toți dușmanii Săi acum făcuți să fie așternut picioarelor Lui. (Evrei 10:12, 13).

¹² Așezată pe un scaun așa de măreț, rămășița lui Iehova a Sionului nu ar putea arăta cum se cuvine cu legăturile captivității în jurul gâtului ei. Deaceia porunca: „Desleagă-ți legăturile dela gât, fiică captivă a Sionului”. (Isa. 52:2). În supunere, rămășița Martorilor lui Iehova nu se lasă mai mult să fie condusă pretutindeni unde puterile domnitoare ale Babilonului modern ar alege să o ducă. Ei nu lasă capul lor, cugetele lor, să fie robite de către religia, sau ideile, sau propaganda acestei lumi și prin aceasta să fie ținuți legați în serviciul acestei lumi condamnate și trecătoare. Ei nu-și mai pleacă mai mult gâtul lor sub impresia că autoritățile lumesti cari luptă împotriva lui Dumnezeu sunt „stăpânirile înalte”. Cu libertatea folosirii capului lor, pe care cunoștința adevărului lui Dumnezeu le-a adus-o, ei nu-și însușesc altă conducere decât aceea a lui Iehova Dumnezeu și a Regelui Său, Stăpânirile Înalte în fapt și în adevăr. Domnul Dumnezeu în mod grațios a descoperit acest adevăr rămășiței Sale în coloanele *Turnului de Veghere* în Iunie 1929. Dar chiar înaintea acestei descoperiri, rămășița începu să activeze în împlinirea poruncii profetice: „Scapă, Sioane, tu care locuiești (captivă) la fiica Babilonului”. (Zah. 2:7). Urmând această poruncă, ea deveni „rămășița seminței ei, care păzește poruncile lui Dumnezeu, și au mărturia lui Isus Christos”. (Apoc. 12:17)

¹³ Membrii rămășiței recunoscătoare că erau asemenea lui Isaia care pentru o vreme displicu Domnului Dumnezeu în templul Său din pricina buzelor necurate, ei văzură că era necesar să asculte mai de grabă de Dumnezeu decât de oamenii necurați ai lumii, dacă urmau să fie scăpați de nimicire. Și astfel se oferiră ei să fie trimiși afară în lucrarea de mărturie a lui Iehova de după războiu, cu un „Aici sunt eu, trimite-mă pe mine”. Mergând înainte o asemenea misiune nu putea fi îndeplinită prin rămânerea în supunere captivă față de autoritățile babilonice ale acestei lumi. Deaceia, cu curajul lui Elisei, rămășița merse înainte. Ei pretinseră puterilor domnitoare ale națiunilor să arate cauza pentru ce continuau ele să dețină puterea domnitoare politică pe pământ în disprețul Impărăției lui Iehova prin Fiul Său în-

8. De ce poruncă este Iehova organizațiunii Sale văzute să se scuture?

9. Pentru ce nu mai era pulberea un loc potrivit? și cum trebuie rămășița să o scuture de pe ea?

10. Ce pozie înțelese porunca „Scoală-te și șezi jos”, pe care Ierusalimul ar trebui să o ia?

11. a) Cum este tradus textul ebraic aci în mod diferit? b) Ce trebura să facă organizațiunea în conformitate cu porunca? și pentru ce este scaunul sublim potrivit.

12. Ce fu poruncit rămășiței să-și deslege dela gât? și cum făcu ea aceasta?

13. Ce fu obligată rămășița să facă spre a scăpa de nimicire? și cum demonstră ea că legăturile ei dela gât fuseseră rupte?

tronat, Christos Isus, și să poruncească supunere popoarelor. (Isa. 6:1-9) Astfel pe măsură ce ies ei afară probând libertatea lor de acțiune în lucrarea de mărturie a lui Dumnezeu, ei descoperiră cu plăcere că Mai Marele Său Cir rupsesse legăturile robiei de pe gâtul lor. Libertatea lor nou câștigată o datorau lui Iehova Dumnezeu și Regelui Său, spre a le servi Lor și nu Babilonului.

FACEREA DE CUNOSCUȚ A NUMELUI SĂU.

¹⁴ Un fapt este sigur: asemenea desfășurări de după război cu privire la această mică rămășiță nu erau numai accidentale sau datorite unei șanse fericite. Ei fură conduși și dirijați direct de către Stăpânirea Supremă, pentru numele Său. În 1919 Conferința de Pace de la Versailles se interesa de cele patrusprezece puncte ale lui Wilson și pentru împărțirea Europei în conformitate cu ideea de „autodeterminare a popoarelor” politic și cultural. Dar Iehova Dumnezeu dădu atențiune unui mic grup care, din pricina unității, nu băgă în seamă toate naționalitățile, anume, rămășița Sa credincioasă care supraviețuise pericolele și persecuțiunile Războiului Mondial I. Justificarea propriului Său nume mare, și de asemenea viitoarea anunțare a numelui Său tuturor națiunilor, fu legată de eliberarea acestei rămășițe. Domnul Dumnezeu arătă acea legătură zicând: „Căci așa vorbește Iehova: Fără plată ați fost vânduți, și nu veți fi răscumpărați cu preț de argint. Căci așa vorbește Domnul Iehova: Odiioară poporul Meu s'a pogorît să locuiască pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l-a asuprit fără temeii. Și acum, ce am să fac aici — zice Iehova — când poporul Meu a fost luat pe nimic? Asupritorii lui strigă de bucurie — zice Iehova — și cât e ziuica de mare este batjocorit numele Meu. De aceea poporul Meu va cunoaște numele Meu; de aceea va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și zic: Iată-Mă”. (Isa. 52:3-6, *Am. Stan. Ver.*)

¹⁵ Da, chestiunea Sa este foarte la loc. Ce folos ar avea Iehova într'adevăr ca să permită națiunilor Păgâne, ale căror timpuri de neîntreruptă dominație peste pământ au expirat în anul 1914 d. Chr., să ia în robie poporul Său consacrat? Disprețul și mânia lor împotriva lui Iehova și a Regelui Său întronat dela și după 1914 nu-l plăteau Lui ceva de valoare spre a cumpăra dreptul și autoritatea de a asupri pe vestitorii consacrații ai Împărăției Sale. Prin urmare membrii rămășiței lui Iehova nu fură obligați să răscumpere calea lor spre libertate, și Iehova nu fu obligat să răscumpere sau să elibereze pe poporul Său prin vreo plată de bani sau alt preț de răscumpărare către națiunile Păgâne. Temporara prosperitate comercială de după război a acestor națiuni nu fu datorită binecuvântării Sale, de care s'au împărtășit, pentru că au lăsat pe poporul Său să meargă să servească liber pe Dumnezeul lui în templul Său. Mai de grabă o retribuțiune fu datorită națiunilor pentru că au luptat împotriva lui Dumnezeu și au tratat rău pe vestitorii Împărăției Sale care fu instalată în 1914.

¹⁶ Prin urmare Iehova Dumnezeu ne reamintește că, în zilele când servul Său credincios Iosif era administra-

tor alimentar al Egiptului în decursul foametei mondiale, tatăl său Iacob și toți copiii săi precum și servii de bine coborâră în Egipt pentru a petrece temporar acolo. Dar în curând după moartea lui Iosif, Egiptul uită cum acest bărbat al lui Iehova Dumnezeu salvase Egiptul dela dezastru prin foamete, și în mod egoist se întoarse împotriva poporului ales al lui Iehova și-l asupri. Aceasta aduse mare ocară și defaimă asupra numelui lui Iehova, care-l binecuvântase cu șapte ani de belșug înaintea foametei. Astfel Iehova și poporul Său nu datorară nimic Egiptului pentru binefacerile arătate. Nici El și nici poporul Său nu plătiră ceva atunci când El răscumpără sau eliberă pe poporul Său. Atunci, cam o mie de ani după aceea, Asirianul preluă rolul său în asuprirea aceluiaș popor, „fără temeii”, și numai spre a-și satisface ambiția de dominație mondială.

¹⁷ Prin termenul „Asirianul” este înțeles fără îndoială Babilonul. Acesta urmă în locul Asiriei ca putere mondială dominantă. El înfrânse Niniva, cetatea capitală a Imperiului asirian. Sub Regele Nabucodonosor, Babilonul porni pe drumul cuceririlor mondiale. Atunci se întâmplă că acești Babilonieni netăiați împrejur și necurații lor aliați, invadară împărăția lui Iuda și nimiciră Ierusalimul precum și templul lui clădit de către Solomon. Evreii supraviețuitori fură duși de către Nabucodonosor în captivitate la Babilon, lăsând Ierusalimul ca și pustiu, ca un oarecare oraș bombardat din Germania. Ce să fi avut Iehova de făcut din acea situațiune? Aceia cari stăpâneau peste poporul rob cu asuprire, strigau la el în mod lăuduros, și numele lui Iehova, după care poporul Său fusese numit, era făcut de nimic și batjocurit cât era ziuica de mare. Starea de captivitate a poporului Său, și starea ruinată a Ierusalimului, cetatea templului Său și a regilor Săi unși, erau în ele însăși o ocară asupra numelui și renumelui lui Iehova. Evreii necredincioși s'au putut lăuda că li s'a încredințat legea lui Iehova D-zeu, dar lauda lor nu a cinstit pe D-zeu, pentru că ei au disprețuit privilegiul lor de a avea legea Sa, întrucât au călcat-o. De aceea întrebarea: „Tu, care te fălești cu legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei legi? Căci din pricina voastră este hilit numele lui Dumnezeu între Neamuri (în mod continuu), după cum este scris (la Isaia 52:5). — Rom. 2:23, 24.”

¹⁸ Starea de captivitate a poporului consacrat al lui Iehova în 1918 datorită lipsei lor de a adera la legea Sa în decursul Războiului Mondial I nu fu spre onoarea lui Dumnezeu. Ea dădu națiunilor, și mai ales religioniștilor Catolici și Protestanți, ceva cu ce să se laudă. Astfel ei strigară la poporul Său asuprit cu amenințări, reprezentări false, condamnări la închisoare, hotăriri nedrepte, și s'au păscut pe ei înșiși din succesul lor dispunând de acești închinători ai lui Iehova și propovăduitori ai cuvântului și Împărăției Sale. Nu prin poporul captiv al lui Iehova, ci prin cei ce stăpâneau asupra lor, prin acești strigători a fost numele lui Dumnezeu batjocurit, ocărit și defăimat „în mod continuu în fiecare zi”, și reputația Sa a fost pătată. Această situație pretinde cel puțin justificarea numelui Său, mai ales deoarece aceasta este „ziua lui Iehova”, dela 1914 încoace până la „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” în Armaghedon. (Apoc. 16:14, 16) Pentru ce este necesar ca numele

14. Pentru ce asemenea desfășurări de după război cu privire la rămășiță nu fură accidentale? și cum arată următoarele cuvinte ale lui Iehova că numele Său era în joc?

15. Pentru ce nu era nici o obligațiune să răscumpere rămășița cu bani și să cumpere calea spre libertate?

16. În această privință, cum folosește Dumnezeu cazul Egiptului ca o ilustrațiune?

17. Cum asupri Asirianul pe poporul lui Iehova fără temeii? și cum fu numele Său asuprit în mod continuu?

18. Cum fu numele lui Iehova la fel batjocurit în 1918? și înaintea cui trebuie numele Său înălțat?

și renumele Său să fie mărit tocmai înaintea propriului Său popor, ca ei să poată fi Martorii Săi convinși. „De aceea”, — Iehova a făgăduit în mod pozitiv, — „poporul Meu va cunoaște numele Meu, deoarece va ști, în ziua aceea, că Eu vorbesc și zic : Iată-Mă !” — Isa. 52:6, *Am. Stan. Ver.*; *Leeser*; *Am. Stan. Ver.*, margin.

¹⁹ Prin eliberarea ei din supunere la puterea dușmanului, care începu în 1919, rămășița poporului Său în America precum și în celelalte țări știu că Iehova era aproape. El era prezent să măntuiască și să elibereze prin mijlocirea Regelui Său, Mai Marele Cîr în templu. De multe veacuri vorbise El despre această eliberare și mântuire, și, iată, acum le înfăptuise. Ochii credinței lor văzură pe Iehova în măreția și puterea Sa ca Răscumpărătorul și Eliberatorul lor.

VESTITORUL APARE

²⁰ Punctul de vedere pe care profetul Isaia îl ia acum este acela al Sionului sau Ierusalimului zăcând pustiit în pulbere asemenea unei femei prizonieră, jăfuită de jăfuitorii Babilonieni de fiii și fiicele ei.) Templul ei, în care copiii ei credincioși se închinau lui Iehova ca Regele teocratic nevăzut al lui Israel, este în ruini, jăfuit de sfântul lui chivot al legământului Său deasupra căruia lumina Sa șekina strălucise. În aparență părea ca și cum Dumnezeu Sionului încetase de a domni peste stînta Sa organizație și ca și când Dumnezeu Babilonului, Satan Diavolul, cu toți demonii săi, triumfaseră și se ridicaseră în înălțime spre a se face pe sine asemenea Celui Prea Înalt. Națiunile Păgâne nevăzând că Iehova o uitase în mod trecător pentru dezaprobarea Sa deoarece a căzut de la închinarea Sa, luară nimicirea Ierusalimului ca o înfrângere a lui Iehova de către Satan Diavolul și ca sfârșitul final al domniei lui Iehova în vreo parte a pământului. Săptezeci de ani trec, în decursul cărora Ierusalimul zace înlănțuit în pulbere și ruină sus pe dealurile sale.

²¹ În mod slab atent la făgăduința lui Dumnezeu prin profetul Său Ieremia (Ier. 25:11, 12), Ierusalimul sau Sionul își ridică acum ochii săi lănceziți spre Nord, la Babilon unde copiii săi fuseseră de mult timp târiți de către hoardele brutale. Privește acolo ! Pe vârful muntelui teritoriului lui Iehova ! Acel mesager, ale cărui picioare îl duc repede înainte ! Haina Sa strălucitoare de sărbătoare îl distinge de departe ca pe un vestitor al veștilor bune ! Și El vine la el, sărind frumos depe munte pe munte ! Vocea Sa — sună muzica oare mai dulce ? — răsună plină de veselie, și el își aude numele, Sion, Ierusalim, cântat în cântare ! În mod spontan, în inima acelei Setăți Sfinte prizonieră până acum, izvorăsc cuvintele inspirate ale profetului lui Dumnezeu, care i-a zis odinioară :

²² „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea ! Picioarele celui ce zice Sionului : Dumnezeuul tău împărățește ! Iată glasul străjerilor tăi răsună. (Ierusalimul vede, așa zicând, zidurile și turnurile sale reclădite iar străjerii săi la posturile lor pe înălțime, privind frumoasa și binevenita privescătoare ! Ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum se întoarce Iehova în Sion. Izbucniți cu toate în

strigăte de bucurie, dărămături ale Ierusalimului ! Căci Iehova mângăie pe poporul Său, și răscumpără Ierusalimul. Iehova își descoperise brațul Său cel sfânt, înaintea tuturor neamurilor; și toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru”. — Isa. 52:7-10, *Am. Stan. Ver.*

²³ Aceasta, ca profeția în curs de împlinire dela 1919, fu frumoasa privescătoare și experiență binevenită, care înveseli mai întâi pe rămășița lui Iehova și după aceea pe toți aceia din toate națiunile cari aud glasurile melodioase ale străjerilor organizației vizibile a Sionului, de pe pământ. Mesagerul a cărui venire este atât de frumoasă, este Mesagerul și Servul principal al lui Iehova, Christos Isus. În 1918 El veni la templul spiritual al lui Iehova în Sion. El veni atunci ca mărețul Biruitor peste organizația nea asupritoare, Babilon, pe al cărei Dumnezeu, Satan „prințul demonilor”, Christos Isus îl bătuse în „războiul din cer” și-l făcuse așternut picioarelor Sale pe pământ. Acesta, acum Biruitor, este Cel umilit și umil, care zisese în sinagoga din Nazaret unde lucrase dulgheria : „Spiritul Domnului Iehova este peste Mine, căci Iehova M'a uns să aduc vești bune celor nenorociți. El M'a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de războiu izbăvirea ; să vestesc un an de îndurare al lui Iehova, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângăi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un undelemn de bucurie în locul plînsului, o haină de laudă în locul unui spirit măhnit, ca să fie numiți arbori ai dreptății, un sad al lui Iehova, ca să slujească spre slava Lui.” (Isa. 61:1-3.) *Am. Stan. Ver.*.) Acum acest Mesager Uns al lui Iehova vine ca Mângâietorul și Reconstructorul rămășiței Sionului de pe pământ.

²⁴ Istoria raportează faptul că, în Septembrie 1922, la o adunare internațională a multor mii de Martori ai lui Iehova la Cedar Point, Ohio, le fu descoperit din Biblie că Christos Isus, ca Rege domnitor al lui Dumnezeu, venise la templu în 1918 pentru judecata poporului Său. Cu acea ocaziune, după facerea acestei descoperiri din Biblie și faptele în curs de împlinire, președintele Societății Watch Tower încheie vorbirea sa cu aceste cuvinte : „Fiți martori credincioși și adevărați pentru Domnul. Mergeți înainte în luptă până ce orice urmă a Babilonului va zace ruinată. Vestiți mesagiul în lung și în larg. Lumea trebuie să știe că Iehova este Dumnezeu și că Christos Isus este Regele regilor și Domnul domnilor. Aceasta este ziua tuturor zilelor. Iată, Regele împărățește ! Voi sunteți agenții Săi de publicitate. Prin urmare vestiți, vestiți, vestiți pe Rege și Împărăția Sa”. (Citat din *Turnul de Veghere* din 1 Noembrie 1922).

După aceasta, pe măsură ce lumina acestei zile a lui Iehova deveni mai clară, rămășița discernu mai lămurit frumusețea victoriosului Mesager regal în templu. Prin interpretările lui Iehova ale profețiilor Bibliei ei auziră și înțeleseră mult mai distinct binecuvântatul mesagiu purtat de către Mesagerul Său. — Mal. 3:1-3.)

²⁵ Mesagerul vesti pace rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ, acum că ea se căi de greșeala trecută în serviciul Său și mânia lui Dumnezeu împotriva ei trecuse.

19. Cum veni atunci rămășița să recunoască adevărul cuvintelor lui Iehova, „Iată-Mă ! strigă sunt” ?

20. Ce sînt a Sionului sau Ierusalimului este punctul de reper pe care-l ia profetul Isaia la acest punct ?

21, 22. Din acest punct de vedere, ce privește Sionul sau Ierusalimul ? și ce cuvinte profetice izvoresc din inima lui ?

23. a) Pe cine înveselește această ? b) Cine este mesagerul, și în conformitate cu care profeție fu venirea lui în această calitate potrivită ?

24. Cum fu atrasă atențiunea asupra acestui mesager la Cedar Point, Ohio, în 1922 ? și cum a devenit prezenta și mesagiul Său mai lămurit ?

25. În ce sens vestește Mesagerul a) pace, b) vești de lucruri bune, și c) mântuire ?

El vesti pace deasemenea și persoanelor tuturor națiunilor pământului cari se bucurară de restatornicirea rămășiței Sionului și cari se întoarseră cu bunăvoință către Iehova Dumnezeu și către Sion ca organizațiunea Sa teocratică; da, „pe pământ pace oamenilor de bine”. (Luca 2:14, Douay). Mesagerul aduse veștile bune ale lucrurilor bune ce urma să vină de acum înainte organizațiunii vizibile a lui Dumnezeu de martori credincioși pe pământ, în împlinirea bunelor făgăduințe ale cuvântului Său. „Și acolo nu va fi mai mult blestem”. (Apoc. 22:3) Mesagerul vesti mântuirea. (Aceasta înseamnă biruință, biruința lui Iehova în justificarea suveranității Sale universale ca cel Suprem, și deasemenea Mântuitorul poporului Său din toată puterea dușmanului, chiar din moarte însăși. Aceasta cuprinde mântuire sau scoatere din captivitatea organizațiunii lui Satan, Babilonul.)

²⁶ Deducția ar putea fi trasă din captivitatea poporului consacrat al lui Iehova în decursul primului Războiu Mondial că Iehova Dumnezeu nu împărățea atunci. Pentru a îndrepta o asemenea deducție rea, Mesagerul veni la templu în 1918 și asigură rămășița credincioasă a Sionului: „Dumnezeul tău a devenit rege”. „Care zice către Sion, Dumnezeuul tău împărățește”. (Isa. 52:7 An. Amer. Trans.; Rotherham). În 1914 Iehova astfel deveni Rege, să domnească pe vecie peste toate părțile universului, inclusiv acest pământ. În expresiunea suveranității Sale universale, El așeză pe Christos Isus ca Asociatul Său Rege domnitor. El îl împuternici să lupte și să arunce pe Diavolul și oștile sale de demoni din cer și să-i păstreze sub picioarele Sale pe pământ până când vine timpul în Armaghedon să zdrobească capul Șarpeului în moarte. (Toate semnele venirii Regelui Uns al lui Iehova în putere în Impărăție începură în 1914, semnele începând cu primul Războiu Mondial. Mânia națiunilor față de domnia teocratică a lui Iehova astfel începută, fu dată de gol în atacarea și luarea prizonier a poporului Său devotat de pe pământ, ceea ce prin urmare, nu fu dovadă că nu-și luase puterea Sa universală să domnească peste acest pământ.) Dar, dacă exista vreo îndoială în această chestiune, mântuirea servilor Săi din strânsura încordată a Babilonului dela și după 1919 dovedi peste orice discuție că Dumnezeuul Sionului deveni Rege și începuse să domnească prin Mai Marele Său Cir, Christos Isus.

²⁷ Ar trebui astorfel de știri de importanță universală să le fie dată liberă publicațiune printre toate națiunile pământului? Ar trebui să li se dea popoarelor tuturor națiunilor liber acces la aceste știri? Da, și aceasta, deasemenea, în ciuda oricărei opoziții din partea Ierarhiei Romano-Catolice și a altor agenții cenzurătoare de știri ale lumii. (Aceste știri sunt de interes și de valoare dătătoare de viață, nu numai pentru mica rămășiță a organizațiunii Sionului, ci deasemenea și pentru toate persoanele în toate națiunile cari caută după adevărul lui Dumnezeu, dacă din fericire L-ar putea găsi. Aceste știri, ale tuturor știrilor, au de-a-face cu proeminenta chestiune de discuție a zilelor noastre și care trebuie să fie rezolvată în mod decisiv în această epocă atomică, anume: Cine este Suveranul Suprem, Dătătorul de viață, Eliberatorul, și deaceea adevărul și singurul Dumnezeu Atotputernic? Și asemenea știri indentifică cinc

este acela, anume, Iehova Dumnezeu. Instalarea Guvernului Său teocratic prin Christos Isus în 1914, înseamnă că lupta decisivă în legătură cu chestiunea de discuție, bătălia Armaghedonului, este aproape. Deaceea nimicirea atârnă aproape deasupra capetelor tuturor persoanelor cari n'au știut să-și ia poziția lor neclintită de partea lui Iehova a chestiunii de discuție ca supuși suveranității și Impărăției Sale.)

²⁸ Stabilirea Impărăției anunță deasemenea pace vecinică și mântuire de toți dușmanii omenirii precum și restatornicirea paradisiului pe acest pământ pe o scară globală. Mântuirea rămășiței lui Iehova din robia dușmanului dela și după 1919 fu doar premergătoare acestor fel de binecuvântări eterne pentru oamenii de bine cari s'ar manifesta în fiecare națiune, dacă li s'ar da șansa să audă veștile vestite de către Mesagerul lui Iehova al veștilor bune. Să cităm pe apostolul Pavel, în Romani 10:13-15: „Fiindcă oricine va chema numele Domnului (Iehova), va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n'au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n'au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”

²⁹ Atotputernicul Dumnezeu fu hotărât să rupă încordata cenzură a știrilor religioniștilor „creștinătății” și să lase știrile vitale să ajungă printre popor. El fu hotărât să ridice vestitori sub Mesagerul Său Christos Isus spre a raporta știrile popoarelor tuturor națiunilor. Această hotărâre Dumnezeu o arată în cuvintele următoare către Sion ca răspuns frumoasei veniri a Mesagerului Principal: „Toate sentinelele tale strigă, în cântare triumfală, pentru că ele văd pe Cel Etern (Iehova) față în față cum se întoarce în Sion. Izbucniți într-o cântare de laudă, ruini ale Ierusalimului; Cel Etern (Iehova) a mângâiat pe poporul Său, El a eliberat Ierusalimul. Toate națiunile au văzut descoperit sfântul Său braț pentru acțiune, și toate marginile pământului vor vedea cum Dumnezeuul nostru câștigă biruința”. — Isa. 52:8-10, Moffatt.

³⁰ Membrii rămășiței credincioase sunt străjerii cari apucară cântarea dela frumosul Mesager al lui Iehova. Descoperindu-le aceste fapte din cuvântul lui Dumnezeu dela 1919, ei nu rămaseră tăcuți. Ca și când ar fi văzut pe Iehova ochiu către ochiu (Num. 14:14. A. S. V., margin), (ei știu că El a restatornicit Sionul întrucât a eliberat partea pământescă, văzută a acestuia. Ca răspuns la invitația divină de a fi martorii și agenții Săi de publicitate, Domnul Dumnezeu i-a trimis afară pe tot pământul locuibil să predice Evanghelia Impărăției și să lase poporul să audă. — Mat. 24:14.)

³¹ Ceeace altădată erau pustii locuri și ruini ale organizațiunii Sale pământești văzute, au izbucnit în cântec de laudă lui Dumnezeu printre toate națiunile, întrucât martorii Săi vestesc pretutindeni veștile de bucurie. Ei au fost mângâiați și făcuți veseli prin Mesagerul și Vestitorul Său Principal, Christos Isus. În tot decursul războiului global al anilor 1939—1945 și până astăzi ei au păstrat liberă și persistenta lor activitate ca vesti-

26. a) Ce deducție rea ar putea fi trasă din captivitatea din 1918? și cum îndreptă Mesagerul aceasta? b) Pentru ce au fost adevărate cuvintele Sale despre aceasta?

27. Ar trebui asemenea știri să fie date liber publicității preluândul și pentru ce?

28. La ce fu mântuirea rămășiței din robia o premergătoare, și ce cuvinte ale apostolului Pavel, în Romani 10, sunt aci potrivite?

29. Deaceea ce fu Iehova hotărât să facă, și cum fu această hotărâre exprimată în Isaia 52?

30. Ce văd „străjerii”, și cum cântă ei?

31. a) Cum și pentru ce izbucnesc în cântare veselă locurile pustii ale Ierusalimului? b) Cum au văzut toate națiunile și marginile pământului brațul descoperit al lui Iehova și mântuirea Sa?

tori ai Impărăției în toate națiunile. Aceasta este dova că Atotputernicul Dumnezeu a răscumpărat și eliberat pe copiii „Ierusalimului care este de sus” și s'a întors cu favoare spre acești reprezentanți ai Sionului. Eliberarea lor fu o expresiune publică a puterii puternicului braț al lui Iehova al mântuirii. Prin îndrăzneala și activitatea lor fără frică prin această lume potrivnică, și prin conținutul știrilor exclusivului lor mesaj, oamenii de bine ai tuturor națiunilor, văd sfântul braț al lui Iehova descoperit și că el a adus mântuire poporului Său credincios. Asemenea oameni de bine, la marginile pământului unde Evanghelia a fost predicată atât de departe, văd că acum, în această epocă atomică, ei nu trebuie să se încreadă în brațul de carne al Organizațiunii Națiunilor Unite, pentru mântuire vecinică nici în vreo federațiune mondială, ci numai în brațul mântuitor al lui Iehova Dumnezeu.

³² (Oamenii de bine cari aud rămășița lui Iehova și cari văd și se încred în brațul mântuirii Sale, apucă deasemenea cântarea de laudă, pe care o aud dela acești străjeri ai Sionului. Ei sunt făcuți veseli și se bucură împreună cu poporul Său. Aceasta ei sunt invitați să o facă prin Marele Mântuitor și Vestitor Principal. (Apoc. 22:17). Crescând cu miile ei vor face aceasta în această eră de după războiu.)

PĂSTRAȚI-VĂ LIBERI PENTRU LUCRAREA DE VESTIRE

³³ În vederea uriașei vestiri ce urmează să fie dată despre Impărăția lui Iehova prin Christos Isus în cea mai mare campanie de educație creștină din toate timpurile, ce vom face noi, noi aceia cari am intrat în această perioadă de după războiu cu posibilitățile energiei ei atomice? Să ascultăm cuvintele care ne vin prin profetul Isaia. În acest timp ia el punctul său de reper tocmai în mijlocul vechiului Babilon, simbol al acestei lumi diavolești, și unde Evreii exilații din Impărăția Sionului și Ierusalimului zăcuseră prizonieri, îndepărtați dela închinarea lui Iehova în locul unde își instalează templul Său și-și așează numele Său. Deaceea cuvintele lui Isaia 52:11,12 sunt îndreptate rămășiței consacrate dela și după 1919, și acum, deasemenea, miilor de însoțitori de bine ai rămășiței în toate națiunile lumii: „Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele lui Iehova! Nu ieșiți în grabă, nu plecați în fugă; căci Iehova va merge înaintea voastră; și Dumnezeul lui Israel va fi ariergarda (coada oștii) voastră” — *Am. Stan. Ver.*

³⁴ În trecutul depărtat când Regele Cir încredinșă rămășiței Evreilor vasele furate ale templului lui Iehova spre a fi duse înapoi și așezate în templul Său reclădit acolo, acelor membri ai rămășiței Evreilor cari purtau vasele, li se cerea să fie curățiți. Aceasta li se ceru pentru ca să iasă afară din Babilon și nu să fie ținuti îndărăt și legați jos acolo de oarecari lucruri necurate, egoiste, babilonice. Altfel ei niciodată nu ar fi putut să se bucure de acest privilegiu rar al purtării acelor vase sacre și reîntoarcerii la adevărata închinare a lui Dumnezeu la locul templului și sfântului Său nume. În primul an al domniei lui Cir o rămășiță a Evreilor se curăți și întreprinse acest serviciu și obligațiunile lui. Aceasta preumbri că o rămășiță creștină va întreprinde un serviciu asemănător dela și după 1919, și că mulți Nethinim-i moderni și alte persoane asemănătoare de bine se vor întoarce la serviciul și închinarea lui Iehova cu ei. (Ezra 1:1-11; 2:1, 43, 55-58). Și aceasta s'a și întâmplat.)

³⁵ (Adevăratele vase ale lui Iehova pentru folosire la închinarea în templul Său, sunt adevărurile sfântului Său cuvânt cum și sacra însărcinare precum și responsabilitățile vestirei acestor adevăruri ale Impărăției. Trupurile consacrate ale rămășiței, cari sunt o parte a templului în care locuiește spiritul lui Dumnezeu, sunt deasemenea asemănaute vaselor pentru folosire în serviciul Său. Ingrijirea înainte a acestor vase pentru numele și onoarea lui Dumnezeu cere o separațiune curățită a martorilor Săi consacrați de această lume, Babilonul modern. A atinge lucrurile lui necurate prin participarea cu această lume la proiectele și activitățile ei pentru o Organizațiune a Națiunilor Unite și pentru o lume mai bună și mai frumoasă, creată prin mâinile oamenilor, înseamnă să ne murdărim noi înșine. Aceasta ne-ar face nedemni pentru serviciu și închinare lui Iehova Dumnezeu în templul Său cu sfintele Lui vase. Noi trebuie să ne păstrăm curăți și nepătați de această lume până la nimicirea ei în Armaghedon. Apostolul Pavel cită profetia lui Isaia în acest scop atunci în acele zile apostolice înainte cu nouăsprezece veacuri. (2. Cor. 6:17).) Dar porunca lui Dumnezeu pronunțată de către Isaia este mult mai urgentă și mai constrângătoare astăzi, când nimicirea completă a Babilonului amenință și finala mărturie de avertisment trebuie să fie vestită, pentru ca oamenii de bine să poată scăpa.

³⁶ (Atotputernicul Dumnezeu ne-a eliberat din robia politiciii, comerțului și religiei Babilonului. Atunci să stăm liberi, sub Mai Marele Său Cir, și nu să mergem

32. a) Pentru ce și cum se ceru atunci rămășiței să fie curățiți? b) Ce preumbri aceluiașor credincioși de atunci?

33. a) Cări sunt vasele Domnului cari trebuiesc purtate? b) Pe ce cale trebuie martorii consacrați al lui Dumnezeu să nu atingă lucruri necurate și să fie curățiți?

36. a) Cum putem să rămănem liberi, și cu ce privilegiu? b) Pentru ce nu este necesar să ne temem sau să ne aglăm nepotrivit despre acțiunile deșmanului?

32. Cum răspund asemenea persoane de bine la cântare, și pentru ce?
33. Unde își stabilește profetul Isaia acum punctul său de reper, și către cine este îndreptată porunca acuma?

îndărăt în jugul robiei Babilonului prin atingerea lucrurilor lui necurate și condamnate și devenind „înjuțați nepotrivit” cu organizațiunea lui. Dacă noi dorim să stăm tare în libertatea noastră dată de Dumnezeu, atunci departe să fie de noi oricând să ne lăsăm înlanțuiți de plăcerile, sarcinile și scopurile lui de nimica. Privilegiul de a fi vestitori Impărăției ai păcii și mântuirii sub Regele Uns și Principalul Vestitor al lui Iehova, cade numai pe lotul celor liberi. Deși lumea lui Satan ni se va opune în față și ea este și în spatele nostru, nu trebuie to-

tuș în mod nepotrivit să ne agităm și să ne temem. Atot-suficienta putere a lui Iehova ne înconjoară în mod complet. El și oștile Sale îngerești servesc ca ariergarda noastră și împiedecă pe dușman să ne biruiască înainte de ce „lucrarea Sa străină” a vestirei este făcută. Înaintea noastră, conducându-ne spre un succes și biruință glorioasă, într'o lume nouă, merge Iehova Dumnezeu prin frumosul Său Rege Christos Isus, „Comandantul lui Iehova al popoarelor”. Înainte, deci, voi vestitori ai Impărăției! ☩

(Weichtower din 1 Februarie 1946)

BUCURIA ELIBERĂRII

„Și răscumpărații lui Iehova se vor întoarce, și vor veni în Sion cu cântări; o bucurie vecinică le va încununa capul: îi va apuca veselia și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi (Isa. 51:11, Am. Stan. Ver.)

— Urmare din numărul trecut —

¹⁶ Aceasta era prima împlinire a profeției lui Iehova prin Isaia. Acum, dela 1918, noi privim după finala și completă înlăptuire a profeției; și noi o vedem. În 1918 când conspiratorii politici și religioși uniți se ridicară în puterea lor pentru a apăsa pe poporul consacrat al lui Iehova și să-i facă tot atâția morți pe pământ, situația acestor reprezentanți ai organizațiunii lui Iehova Sion, apăsarea realmente sterilă și ruïnată. Dar uită-te acum la starea celor devotați ai lui Iehova. Mângâiat-a El organizațiunea Sa teocratică Sionul cu care a făcut El copiii și reprezentanții ei? Astăzi, în acest an 1946, ca în contrast cu cele câteva mii din urmă în 1918, aceia cari caută pe Iehova și dreptatea Sa, s'au înmulțit de multe ori pe atât. Imediat după sfârșitul războiului global în August 1945; rapoartele oficiale se succedară în biourourile lui WATCH TOWER, arătând că mai mulți decât 127.000 de Martori ai lui Iehova ieșiseră afară punând mărturie în mod regulat pe teren în decursul fiecărei luni a anului de serviciu tocmai atunci terminat. Această cifră este incompletă, deoarece nu toate rapoartele au intrat datorită cenzurii și controlului militar într'un număr de țări, astfel ca Germania, Austria, Polonia, Ungaria; etc. (Vezi Cartea anuală 1946) Iată! deși au trecut șase ani ai celui mai pustiu războiu global de până acum, situația pământescă a copiilor Sionului nu a fost ruïnată și redusă la ruină. Niciodată nu era aceasta mai vi-

guroasă; niciodată înainte de aceasta perspectivele n'au fost mai strălucite.

¹⁷ Fără îndoială că nu întregul număr de Martori ai lui Iehova raportat mai sus sunt membrii rămășiței copiilor spirituali ai Sionului. Într'adevăr, după 1918 Iehova Dumnezeu adăugă micii rămășițe alți membri întrucât i-a născut cu spiritul Său, noua adăugare de membri la rămășița care a fost preînchipuită prin tinerele credincioase din vechime, Ruth, străbunica lui Isus, și Eștera, verișoara lui Mardocheu. Dar marea majoritate a numărului de Martori activi ai lui Iehova cari raportară în 1945 era compus din oameni de bine consacrați, „alte oi” ale Domnului, și cari fură preînchipuiți prin mulți servi cari erau în gospodăria lui Abraam și Sara asociați cu fiul lor Isaac și cu nepotul lor Iacob, mica rămășiță persecutată din 1918 și asociații ei de bine, Iehova Dumnezeu i-a înmulțit ca să fie atâția astăzi, după aproape treizeci de ani. Ce, atunci, poate să se aștepte poporul Său cu privire la epoca de după războiu care a început acum?

¹⁸ Pe măsură ce examinăm minunatele lucrări ale lui Dumnezeu dela 1918, noi suntem mult mângâiați. Noi suntem în măsură să mărturisim că Iehova a mângâiat pe pământ locurile altădată dărâmate ale organizațiunii Sale Sion. Ceeace odinioară era o pustie, datorită acțiunii nelegiuite a dușmanului în decursul Războiului Mondial

¹⁶. În ce privește cifrele ce se arată despre împlinirea finală și completă a profeției lui Isaia până în acest an?

¹⁷. Din cine este compus numărul de mai sus? și ce chestiune ridică asemenea înmulțire a numărului?

¹⁸. Cum a mângâiat Iehova locurile pustii ale Sionului așa după cum a promis?

I, El a făcut acum să înflorească întocmai ca Edenul. Locurile dărmate ale Sionului El le-a făcut să prospereze cu Martorii Săi și fructele lor creștine întocmai ca grădina lui Iehova. Partea văzută a organizației Sale Sion, este o organizație de oameni cari sunt fericiți într'un sens adevărat și de bază. Veselia, bucuria și mulțumirea, precum și vocea melodiioasei lor cântări noi, cântată spre lauda lui Iehova Dumnezeu și a Impărăției Sale, nu va înceta sau scădea niciodată. Ei sunt poporul eliberat al Său!

„IA AMINTE, ȘI PLEACĂ URECHEA”

¹⁹ Pe măsură ce ieșim din oribilul Războiu Mondial II și coșmarul lui de agresiune Nazi-Fascisto-Vaticane, singurul lucru semnificativ pe care oamenii nu ar trebui să-l treacă cu vederea, este situația binecuvântată, activă, în creștere a organizației văzute a lui Iehova pe pământ. Dacă popoarele tuturor naționalităților doresc să fie libere și ferice, ele trebuie să ia notă de care este poporul vădit binecuvântat al lui Iehova Dumnezeu Cel Atotputernic, pentru că ele să poată lua parte la veselia și bucuria acestora. Deaceia, în profeția Sa prin Isaia, Iehova chiamă acum: „Ia aminte spre Mine, dar, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din Mine va ieși legea, și voi pune legea Mea lumină popoarelor”. Sau, după unele manuscrise ebraice vechi, precum și după versiunea Siriană, acest verset sună: „Ascultați-Mă, popoarelor; plecați-vă urechea, națiunilor! Căci în vățătura va ieși din Mine, și adevărul Meu ca o lumină popoarelor”. (*An. American Translation*). Apoi Iehova continuă mai departe să zică: „Neprihănirea Mea este aproape, mântuirea Mea se va arăta, și brațele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor nădăjdui în Mine, și se vor încrede în brațul Meu. Ridicați ochii spre cer, și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pleni ca un fum, pământul se va prefăce în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște (sau ca niște purici); dar mântuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit”. — Isa. 51:4-6, *Am. Stan. Ver.*, margin.

²⁰ În 1914 națiunile acestui pământ vechiu atinseră limita pe care Dumnezeu o fixase pentru dominația neîntreruptă de „șapte timpuri” ale Păgânilor a globului nostru. Atunci în armonie cu dreptul Său de suveranitate universală puternicele brațe ale lui Iehova luară la Sine puterea Sa cea mare să domnească ca Suveranul universal Suprem. Atunci făcu Iehova Sămânța femeii Sale, Christos Isus, să fie asemenea unui puternic braț drept pentru El, întrucât a intronat pe Christos Isus ca Rege în Sion. Atunci trimise Iehova toiagul puterii regale a Fiului Său din Sion, împotriva tuturor dușmanilor în cer și pe pământ. Astfel instală Iehova în putere Impărăția pentru care Fiul Său Christos Isus ne învăță să ne rugăm lui Dumnezeu, zicând: „Tatăl nostru care ești în ceruri, Sfințească-se numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”. — Apoc. 11:17, 18.

²¹ Acea împărăție stabilită este destinată acum să vie împotriva tuturor dușmanilor până ce ea i-a șters cu totul din univers. În consecință legea care ieși din Iehova Dumnezeu fu această instrucțiune către Fiul Său:

„Domnește în mijlocul dușmanilor Tăi”. (Ps. 110:1,2; Mat. 22:41-45). Acest Fiul trebuie să domnească în mijlocul dușmanilor până ce El a justificat suveranitatea universală a lui Iehova și numele Său sfânt. Aceasta este cea mai înaltă justiție; este dreptatea care trebuie să fie stabilită pentru vecie, anume, justificarea suveranității legitime și a numelui nepătat a lui Iehova. Adevărul cu privire la justificarea Sa prin Impărăția Sa sub Christos Isus, este lumina care trebuie să iasă pentru toți oamenii de bine. Deaceia profeția lui Isus, pentru instrucțiunile noastre de lucru astăzi, zice: „Această Evanghelie a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea spre mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul”. — Mat. 24:14.

²² Prin acea Impărăție prin Fiul Său Christos Isus, vine justificarea lui Iehova, care este cel mai mare act al dreptății. Nici o lume dreaptă nu poate veni nici nu poate dreptatea să fie stabilită și impusă printre oameni pe pământ, decât prin acea împărăție. O astfel de dreptate dela Iehova Dumnezeu este aproape, deoarece de la 1914 împărăția Sa prin Christos Isus este în putere. Numai prin acea Impărăție vine mântuirea și eliberarea vecinică pentru omenire, și oamenii trebuie să-și pună încrederea lor în acea împărăție și nu în perversa coaliție a politicii, comerțului și religiei omenești. Această mântuire deja s'a arătat, și membrii trupului lui Christos, inclusiv rămășița acestora încă pe pământ, au primit din beneficiile ei. Popoarele pământului sunt acum în măsură să primească binecuvântările mântuirii Sale. Iehova prin împărăția Sa va sfărâma brațele puterii apăsătorilor demonici și umani ai omenirii, și brațele puterii Sale robuste vor domni și judeca popoarele fără împotrivire. Deja, prin Regele Său domnitor Christos Isus ca puternicul Său braț drept, Iehova a pus o puternică corporație să lovească organizația lui Satan și a aruncat-o din cer jos pe pământ. Aceasta stă și rămâne jos așternut picioarelor lui Christos până ce este nimicită în bătălia Armagedonului, care vine acum.

²³ „Insulele” și „ostroavele”, adică popoarele în afara rămășiței Sale spirituale, trebuie să nădăjduiască în Iehova, și nu în ceea ce domnitorii politici, comerciali și religioși promet să stabilească în această epocă de după războiu. Dela 1918 mulțimi de asemenea „insule” și „ostroave” auziră despre Impărăția lui Iehova cu Christos Isus așezat de partea Sa. Acum mulți își pun încrederea lor în puterea lui Iehova, mai ales puterea Sa după cum este făcută de cunoscut prin brațul Său drept, Christos Isus. Ascultând porunca Sa, ei priyesc în prezent cerurile și pământul din punctul de vedere al Sfințelilor Scripturi, ale Bibliei. Adică, ei privesc la această lume și văd că ea este organizația lui Satan. Ei văd că Satan Diavolul este „dumnezeul acestei lumi” și că organizația sa nevăzută de demoni, dată afară de sus, este necurată, și „cerurile” nelegiuite ale acestei lumi. Organizația văzută printre oameni în care politica, comerțul și religia exercită domnie, este „pământul” acestei lumi.*

²⁴ Sfârșitul tuturor acestor ceruri și pământ este foarte aproape. În Armagedon, care este „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”, acele ceruri demonice se vor topi ca de căldura arzătoare a ex-

19. Pentru că să fie vrăzile, ce ar trebui persoanele tuturor naționalităților să ia notă? și la ce să învâță Iehova prin Isaia?
20. Ce acțiune luară brațele lui Iehova în 1914?
21. Ce lege ieși atunci, și dreptatea este aproape, și ce lumină trebuie să meargă înainte?

22. a) Pentru ce este această dreptate aproape, și cum a mers mântuirea înainte?
b) Cum au procedat brațele lui Dumnezeu să domnească și să judece poporul?
23. În cine nădăjduiesc și-și pun încrederea „insulele” sau „ostroavele” și cum văd ele cerurile și pământul?
24. Ce se va întâmpla acestor ceruri și pământ precum și locuitorii lor? dar cum sună arătarea mântuirii și dreptatea lui Iehova?

ploziei unei bombe atomice și se vor risipi întocmai ca fumul. Și acest pământ politic, comercial, și religios, care are deja aspectul și se dovedește întocmai ca o haină veche zdrențuroasă ce urmează să fie aruncată, va fi desbrăcat și pus de o parte, pentruca niciodată să nu mai nenorocască omenirea din nou. Aceia cărora le place să locuiască pe el, și cari sunt mândri de el, vor muri împreună cu el, întocmai ca muștele, puricii, și alte găngănii. Mântuirea și dreptatea niciodată nu au venit și nici nu vor veni prin asemenea ceruri și pământ. Dar mântuirea pe care Guvernul teocratic al lui Iehova prin Christos o aduce oamenilor de bine, urmează să fie durabilă și complectă. Situația dreaptă pe care acesta o stabilește pe pământ, prietere oameni, nu se va sfârși niciodată.

„NU TE TEME”

²⁵ În vederea marelui chestiuni de discuție care trebuie să fie în cele din urmă decisă, anume, cea a dominației universului, nu este acesta timpul pentru noi ca să fim plăcuți creaturilor, fie nouă înșine sau oamenilor lumii. Dacă dorim să luăm o hotărâre personală de partea lui Iehova a chestiunii de discuție și să ne fixăm pe cea parte dreaptă, atunci noi trebuie să ne hotărâm să îndurăm tot ceea ce asemenea hotărâre înseamnă acum. Spre a ne ajuta, avem un exemplu fidel în Regele lumii noi, Christos Isus. Cu privire la El este scris: „Căci și Christos nu și-a plăcut Lui însuși; ci, după cum este scris, Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine, au căzut peste Mine. Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentruca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau scripturile, să avem neajude. Dumnezeu răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Christos Isus”. (Rom. 15:3-5. *Am. Staț. Ver.*). De aceea dacă știm ce este partea dreaptă și dacă dorim să plăcem lui Dumnezeu și să avem mângâierea Sa, noi trebuie să fim de acord să suferim cu răbdare toate ocările și ofensele pe cari lumea lui Satan le-a îngreunat asupra lui Iehova și Christosul Său.

²⁶ Pentru a ne întări să ștăm în fața unor asemenea lucruri neplăcute, pe măsură ce intrăm în această epocă de după războiu, Iehova ne zice, la Isaia 51:7, 8; „Ascultați-Mă, voi cari cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor, și nu tremura de ocările lor. Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac”.

²⁷ Oamenii imperfecti ai acestei lumi sunt pieritori. Ei se învechesc și își pierd splendoarea și farmecul, exact asemenea unui costum de haine de stofă; și asemenea oameni sunt atât de ușor consumați și nimiciți întocmai ca o haină de lână de către o molie sau vierme. Glorie și durabilitatea lor nu sunt mai mari nici mai durabile decât aceea a acestei lumi din care ei sunt o parte. Pentruce, atunci, ar trebui să ne temem de ce asemenea oameni de viață scurtă ai acestei lumi trecătoare pot să zică despre noi în mod injurios? Din pricina integrității Sale față de dreptate, Christos refuză să fie

însălmântat și îndepărtat de Dumnezeu de ocările și injuriile oamenilor muritori, mai ales a preoțimeii religioase. Rămășița membrilor trupului lui Christos trebuie să fie asemănătoare Lui pe această cale. Ei au primit îndreptățirea dela Dumnezeu din cauza imputațiunii făcută lor a perfecte dreptăți a lui Christos, și de aceea ei cunosc dreptatea Sa. În păzirea legământului nou prin care Iehova Dumnezeu îi luă afară din lume spre a fi un „popor pentru numele Său”, rămășița are legea divină scrisă în inimile lor prin spiritul Său sfânt. În consecință, spre a încuraja credincioșia și integritatea lor continuă în această epocă de după războiu, El îi invită să-L asculte și să nu se teamă de ocările și injuriile cari sunt din belșug pentru ei. „Alte oi” ale Domnului, cari sunt însoțitoarele rămășiței Sale, necesită de asemenea să asculte cuvântul Său de avertisment. Fără frică de ceea ce omul poate zice sau face, ele trebuie să continue să caute partea dreaptă a supremei chestiuni de discuție, trebuie să-și pună în inimă legea Sa, și trebuie să fie supuse totdeauna Suveranității Sale.

²⁸ Fie ca toți aceia cari se devotază acum lui Iehova și Regelui Christos Isus, să îndure ocările și defăimările dela oameni. Făcând așa, ei au onoarea să participe împreună cu Christos la justificarea suveranității universale alui Iehova și a sfântului Său nume. O asemenea cale înțeleaptă a lor înveselește inima lui Iehova; pentruca aceasta îi dă ceva cu care să răspundă nelegiuitului provocator, Satan, care a adus toate aceste ocări împotriva Lui. (Prov. 27:11). Asemenea ocări sunt toate acum de scurtă durată; ele vor pieri și înceta cu moartea și nimicirea tuturor dușmanilor lui Iehova și ai suveranității Sale. Dar în tot timpul când acei oameni astfel ne ocărăsc și ne batjocuresc, noi suntem binecuvântați, deoarece Dumnezeu ne declară drepti, ne aprobă și ne întinde foioasele mântuirii Sale prin Christos Isus. (Mat. 5:10, 11). Această stare dreaptă înaintea Lui va continua pentru vecie după ce starea noastră ocărită printre oamenii acestei lumi va fi fost trecută. Mântuirea și eliberarea pe cari Marele Mântuitor Iehova Dumnezeu ni le dă prin Christos Isus, Regele, nu vor dura numai pentru această generațiune sau să fie de durata unei generațiuni, ci vor rămâne tuturor generațiilor.

²⁹ Faptul că noi primim asemenea favoruri ale mântuirii și eliberării dela Dumnezeu, astupă și amuștește gura tuturor acelor cari ne ocărăsc și batjocuresc. De aceea, pe măsură ce ne mișcăm înainte fără frică în epoca de după războiu, noi ne rugăm lui Iehova Dumnezeu în aceste cuvinte: „Să vină, Doamne, îndurarea Ta peste mine mântuirea Ta, după făgăduința Ta! Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocurește, căci mă încred în cuvântul Tău. Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecățile Tale”. — Ps. 119:41-43.

„TREZEȘTE-TE BRAȚ AL LUI IEHOVA!”

³⁰ În aceste zile când puterea producătoare de teroare a energiei atomice a fost desfășurată, să nu ne temem. Să ne aducem totdeauna aminte că brațul drept al marelui puteri a lui Iehova, este activ și se pune în miș-

²⁵ Pentruce nu este acesta timpul să ne plecăm nouă înșine? și ce exemplu fidel avem în această privință?

²⁶ Spre a ne lăsa, prin urmare, ce știe Iehova după aceea?

²⁷ a) Pentruce nu ar trebui să ne temem de ocările oamenilor? b) Cum cunosc dreptatea aceia cari ascultă de Dumnezeu și au legea Sa în inimile lor?

²⁸ Ce motive avem pentru a îndura ocările și batjocurile oamenilor?

²⁹ De aceea, pentruce ne rugăm pentru îndurările mântuirii și eliberării?

³⁰ Ce împotriva cedării fricii, ce ar trebui să ne aducem aminte cu privire la brațul lui Iehova ce grăbește în oclunca dela și după 1918?

care pentru vecinica eliberare a poporului Său devotat și care se încrede în El. Dacă acel braț al puterii vecinice înaintază, călăuzindu-ne mai departe în serviciul Său, nici o cărare nu poate rămâne blocaată înaintea noastră. Nici un obstacol al oamenilor și demonilor nu ne poate opri, dacă El ne poruncește să mergem înainte. Odinioară, în 1918, datorită nelegiuitei conspirații a dușmanilor în vreme de războiu, corpurile sau grupele organizate ale Martorilor lui Iehova, fură pentru o scurtă vreme moarte, întocmai ca corpurile celor doi martori ai lui Iehova, descriși în capitolul unsprezece din Apocalips. Cu privire la ocara, rușinea și persecuțiunea la cari Martorii lui Iehova au fost atunci expuși, Apocalips 11:8, zice: „Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeles spiritual, se chiamă Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul lor”. Atunci se întâmplă că, din pricina propriului Său nume, brațul tare al lui Iehova fu obligat să activeze pentru eliberarea poporului Său consacrat din Egiptul spiritual, și pentru reînvierea lor din nou în serviciul Său ca Martori ai Săi.

³¹ Deaceia profetul Isaia fu inspirat să adreseze aceste cuvinte de deșteptare lui Iehova, spre a fi împlinite dela și după 1918: „Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu putere, braț al lui Iehova! Trezește-te ca în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime! Oare n'ai doborât Tu Egiptul, și ai străpuns balaurul? Nu ești Tu acela, care ai uscat marea, apele adâncului celui mare, și ai croit în adâncimile mării un drum pentru trecerea celor răscumpărați? Astfel cei răscumpărați de Iehova se vor întoarce, vor veni în Sion cu cântări de biruință, și o bucurie vecinică le va încununa capul; îi va apuca veselie și bucuria, iar durerea și gemetele vor fugi”. — Isa. 51:9-11, *Am. Stan. Vec.*

³² În 1918, în conformitate cu profeta, Christos Iesus, care este „brațul” tare al lui Iehova, veni la templu pentru judecata acelora cari constituie „casa lui Dumnezeu”. (Mal. 3:1; 1 Petru 4:17). Ce găsi El? Aceasta: Că aceia cari constituie rămășița fură în mod practic morți, fiind inactivi în ce privește punerea cuvenitei mărturii cu privire la numele lui Dumnezeu și a împărăției Sale acum stabilite. Ei zăceau întocmai ca cele două trupuri moarte pe ulițele Egiptului vremurilor moderne, această lume militarizată și comercializată. Atunci fu timpul pentru brațul lui Iehova să se îmbrace cu puterea sa și să-i ridice la activitate vie în lucrarea Sa de măntuire. Brațul Său intră rapid în acțiune. Întocmai ca în zilele de odinioară când națiunea Sa aleasă a lui Israel zăcea la pământ sub apăsările și lanțurile puternicului Egipt al Faraonilor, tot așa acum brațul lui Iehova se trezi la acțiune. El vărsă peste rămășița spiritul Său al credinței, iubirii, curajului și zeului, întrucât le descoperi cuvântul Său pentru această zi. Astfel El îi ridică și ei merseră înainte ca martori ai Săi, spre a înspăimânta Egiptul modern.

³³ Vechiul Egipt, cu capitala sa la delta Nilului și cu trupul lui prelungit de-a-lungul roditoarei văi a Nilului de sute de kilometri, se întindea întocmai ca un monstru, șarpe sau balaur. (Ezechiel 29:3). Pe acest monstru l-a străpuns Iehova Dumnezeu prin cele zece plăgi vărsate asupra lui prin Moise. Atunci veni eliberarea evreilor din Egipt și marșul lor spre M. Roșie. Atunci acea mare largă

care bloca înaintarea lor, brațul tare al lui Iehova o despărți în două, făcând un drum uscat pentru poporul Său răscumpărat sau eliberat, ca să treacă în siguranță spre pământul libertății. Apoi acelaș braț tare lăsă apele mării să se împreune, spre a acoperi și copleși armatele egiptene urmăritoare într-o teribilă nimicire. (Exodul, capitoarele 14,15). Astfel, deasemenea, prin judecata mesagiului din cuvântul Său, care Iehova a pricinuit pe martorii Săi să-l rostească acestei lumi mândre. Egiptul modern, El l-a străpuns. El a făcut pe egiptenii moderni să urle de durere, mai ales preoțimea religioasă a tuturor denominațiilor. (Osea 6:5; Efes. 6:17). El a străpuns susținerea balaurului, organizațiunea Diavolului, că acestea sunt „autoritățile înalte” cărora toți creștinii trebuie să le fie supuși. El a rănit-o de moarte prin adevărul declarat acum de către rămășița lui Iehova, că Iehova Dumnezeu și Christos Isus singuri sunt „Autoritățile cele mai înalte” de cari trebuie să ascultăm. — Rom. 13:1.

³⁴ Masele agitate ale omeniei, înstrăinate dela Dumnezeu, aveau atunci un aspect întocmai ca Marea Roșie, amenințând să blocheze calea martorilor Săi în marșul lor spre libertate în organizațiunea teocratică a lui Iehova. Dar, poruncind martorilor Săi să meargă drept înainte în mijlocul popoarelor și națiunilor, Iehova Dumnezeu a curățit calea înaintea lor ca să poată trece, lăsând înapoia lor în toate părțile mărturia lor pentru numele Său, suveranitatea Sa, și Impărăția Sa.

³⁵ Astfel cei răscumpărați sau eliberați ai lui Iehova s'au întors spre Sion, organizațiunea Sa teocratică, cântând laudele Sale pe tot drumul lor. Locurile lui odinioară dărâmate înfloresc acum ca trandafirul în Eden. Dureri egoiste, și gemetele din cauza încercărilor și persecuțiilor, au încetat. Veselia și bucuria, în cari ei au intrat înăuntrul organizațiunii teocratice a lui Iehova, Sion, vor crește pentru toți pe vecie. Principala lor bucurie este justificarea lui Iehova prin Impărăția Sa.

MĂNGĂIERE ȘI OCROTIRE POPORULUI SĂU

³⁶ „Creștinătatea” religioasă este o mângâietoare săracă, o mângâietoare falsă. Cu siguranță că ea a omis să ofere Martorilor lui Iehova măcar o fărâma de mângâiere în tot decursul suferințelor și persecuțiilor lor. Totuș nici o mângâiere nu ar putea fi mai întăritoare pentru ei decât să știe că ei au ocrotirea lui Iehova deoarece ei sunt poporul Său pe care El îl mărturisește deschis înaintea întregii lumi. Această mângâiere o primiră ei dela El, care zice: (A. S. V.): „Eu; Eu vă mângâi. Dar cine ești tu; ca să te temi de omul cel muritor; și de fiul omului, care trece oa iarba, și să uiți pe Iehova, care te-a făcut, care a întins cerurile și a întemeiat pământul? Dece să tremuri neconținut toată ziua, înaintea mâinii asupritorului, când umbli să te nimicească? Unde este mânia asupritorului? În curând cel încovoiat sub fiare va fi deslegat; nu va muri în groapă și nu va duce lipsă de pâine. Eu sunt Iehova, Dumnezeul tău, care stărnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui nume este Iehova al oștilor. Eu pun cuvintele Mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mâinii Mele, ca să întind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: Tu ești poporul Meu”. — Isa. 51:12-16.

31. Ce cuvinte deșteptătoare adresează Isaia urmașilor lui Dumnezeu?
32. În conformitate cu situațiunile în 1918, pentru ce era această necesar pentru brațul Său să intre rapid în acțiune? și cum făcu aceasta?
33. Cum a doborât Iehova Egiptul, cel din vechime și cel modern?

34. Cum croi El în adâncimile mării, un drum pentru trecerea celor răscumpărați?
35. Cum s'au întors cei răscumpărați spre Sion?
36. Cine este mângâietorul Martorilor lui Iehova, și ce cuvinte de mângâiere sunt dele în Isaia 51:12-16?

³⁷ În decursul războiului global dintre 1939—1945, după cum toată lumea știe, Martorii lui Iehova n'au uitat pe Făcătorul lor, Creatorul cerurilor și al pământului. Aceasta era pentru ei nu se temeau de oameni muritori cari sunt neînsemnați, slabi și pieritori, întocmai ca iarba sub picioare. Dar în decursul războiului mondial dintre 1914-1918 membrii rămășiței cedară fricii, mai ales în 1918, și se supuseră restricțiunilor dușmanului în ce privește lucrarea lor de mărturie dată de Dumnezeu. Cu toate acestea noi întrebăm acum: Ce a devenit mânia nelegiuților apăsători politici și religioși, cari cugătară atunci că se vor debarasa cu totul de Martorii lui Iehova? „Până aci vei merge, și nu mai departe”; zise Iehova mâniei dușmanului și reduse la zero planurile ucigătoare ale conspiratorilor nelegiuți. Întocmai ca un „prizonier de războiu”, rămășița Sa devotată fu târîtă sub asuprirea dușmanului dar, începând cu anul 1919, Iehova îi eliberă în grabă din sclavie. El îi eliberă pentru lucrarea Sa de mărturie reînnoită. El nu-i lăsă să moară și nu lăsă pe dușmanii lor să-i arunce în groapa permanentei restricții și inactivitate, după cum acești dușmani plănuiseră să facă. Nici nu lăsă Iehova să le lipsească pâinea hranei lor spirituale din cauza cenzurei și interceptării dușmanului, ci le trimise pâinea adevărului Impărăției spre a le întări inimile și a-i face curajoși. În această țarie rămășița Sa eliberată merse înainte în libera lucrare de mărturie, și mulți prizonieri de bine urmară înainte cu ei.

³⁸ Începând din nou în 1933, și mai pronunțat în decursul anilor 1939—1945, dușmanii religioși repetară nelegiuța lor încercare de a extermina pe Martorii lui Iehova și să reducă la tăcere mărturia lor despre Impărăția lui Dumnezeu prin Christos Isus. În această vreme dușmanul întrebuișă Acțiunea Catholică sub masca Fascismului și a Nazismului. Dar în acea vreme Martorii lui Iehova nu se umiliră înaintea mâniei asupritorului cu terorismul lui prin întrebuișarea de închisori, tabere de concentrare, domnia mitocănimii, interdicții și proscricțiuni și persecuțiuni violente. Acum, în acest an, 1946, noi întrebăm: Unde este mânia asupritorului Nazi-Fascist, care se pregăti să nimicească pe Martorii lui Iehova? Aceasta a fost combătută și redusă la zero, deoarece ei se temură de Creatorul Lumii Noi a dreptății, al cărui nume este Iehova. Brațul Său i-a ajutat. Aceasta i-a invrednicit să stea tari în integritatea lor înaintea suveranității legitime.

³⁹ Ne mai temându-se de mânia asupritorului în viitor nici necăjindu-se sau gemând din pricina suferințelor trecute, cei credincioși ai lui Iehova în mod vesel se grăbesc cu activitățile lor. Nici o creatură, demon sau om, nu va închide gurile lor deoarece Dumnezeu a pus cuvintele Sale în gura lor, să proclame numele și Impărăția Sa, și ei au ocrotirea Sa în timp ce fac aceasta. Nici o demonstrațiune mai mare nu a fost dată vreodată despre faptul că El i-a acoperit cu umbra mâinii Sale, decât aceea dată în decursul epocii Nazi-Fascisto-Vaticane tocmai expirată. Aceasta deoarece El a plantat și întins

„cerurile noi” ale lumii noi. Deaceea Christos domnește în numele lui Iehova și Satan și demonii săi au fost aruncați jos din înalta lor poziție de altă dată în regatele de sus. Rămășița și însoțitorii ei credincioși de bine mărgăluiesc spre un „pământ nou”, o nouă organizațiune văzută a dreptății fondată de către Iehova Dumnezeu. Nici o mânie a dușmanului nici chiar atunci când e deslănțuită cu violență atomică în bătălia Armagedonului, nu poate să-i împiedece de a-l atinge. Deaceea către Sion, adică, către copiii și reprezentanții de pe pământ ai organizațiunii Sale universale cerești, zice Iehova Dumnezeu: „Tu ești poporul Meu”. Ei fură eliberați de către El. Cine, atunci, poate contesta cu succes faptul că ei sunt martorii Săi? Nimenea!

SCOALĂ-TE IERUSALIME

⁴⁰ Nu este nici o putere în existență, și cu siguranță nici un dumnezeu, căruia să i se atribuie eliberarea poporului lui Iehova din situația lui din 1918, altul decât Iehova însuși. În prezent, în 1946, aceasta ar putea să sune asemenea întoarcerii la lunga istorie trecută spre a fi referită la anul 1918; dar acea dată este importantă. Ea marchează o răscruce în istoria poporului consacrat al lui Iehova, și aceasta datorită faptului că Regele Său domnitor Christos Isus atunci veni la templu pentru curățirea lui și pentru judecarea clasei templului.

⁴¹ Datorită multor pețe murdare ale religiei de cari ei nu fuseseră atunci curățiți, și datorită temerii lor de autoritățile omenesti cari se opuseră proclamării Impărăției și luptară împotriva lui Dumnezeu, poporul Său consacrat căzu în disgrăția Sa. El fu „mâniat” pe ei pentru că cedară captivității dușmanului și se retraseră din serviciul lui Dumnezeu care era oportun să fie îndeplinit în această „zi a lui Iehova”, acum că Impărăția Sa a fost stabilită sub Christos Isus. (Isa. 12:1). Deaceea Domnul Dumnezeu le întinse să bea un potir amar, experiența de a fi fost predați puterii dușmanilor lor politico-religioși, dușmani de a căror temere îi atrăsese într-o cursă. Ei sorbiră acest potir până la fund. Asta îi făcu să se mire unde erau, încotro mergeau, dacă puteau sta, și cum ar putea merge acasă în gloria cerească. Acolo li se întâmplă (1) pustiire prin foamete și (2) nimicire prin sabie. Dușmanul încercă să impuie o micșorare a hranei spirituale prin cenzurarea și interzicerea mesajului Impărăției printre ei. Dușmanul deasemenea interzise punerea mărturiei despre împărăție, punerea căreia este aliment sau hrană servilor lui Dumnezeu; și cedarea la astfel de eforturi ale dușmanului aduse pustiire peste ei și ocară din partea dușmanilor lor. Prin tragerea de fofoase din războiul mondial și prin folosirea săbiei statului politic militarizat, dușmanii făuriră atâta nimicire printre poporul lui Iehova câtă fu permisă, și mulți din poporul Său fură uciși și lucrarea fu nimicită pentru o vreme.

⁴² După ce sorbiră potirul suferințelor până la fund, Iehova, pentru numele Său, veni în ajutorul lor. Nu era

(Continuare în pag. II-a)

37. a) Ce s'a întâmplat în 1918 din cauza ulărilor Făcătorului? b) Ce s'a întâmplat „prizonierilor”, contrar planurilor dușmanului?

38. Care este răspunsul chestiunii în 1946. „Unde este mânia asupritorului?” și pentru ce?

39. a) Cum este manifestată aceasta că Dumnezeu a pus cuvintele Sale în gura lor și i-a acoperit cu umbra mâinii Sale?—b) Pentru ce este aceasta, și pentru ce trebuie ei să fie poporul Său?

40. Pentru ce referința noastră îndără în 1918 este o istorie importantă?

41. a) Pentru ce întinse Iehova poporului Său un potir amar spre a-l bea în acel timp? b) Deaceea ce două lucruri le ordonă El?

42. Pentru ce veni Dumnezeu atunci întru ușurarea lor? și la ce li invită El în Isaia 51:17—20?